

BOEIENDE PENSIOENRECHTSpraak GEPUBLICEERD IN 2020 OP VOLGORDE VAN PUBLICATIEDATUM

Week 1/1 – 5/1

Rechtbank Den Haag 27 augustus 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:13410

Rubriek: pensioenkorting/korting/rechtenkorting

Samenvatting: Kantonrechter oordeelde dat de door PMT toegepaste pensioenkorting rechtmatig was, het Hof oordeelde dat deze onrechtmatig was. De vraag of PMT onrechtmatig heeft gekort doordat een informatieplicht zou zijn geschonden (PMT zou onjuist en onvolledig hebben geïnformeerd) ligt ter beantwoording bij de Hoge Raad. Deze zaak betreft de schadestaatprocedure na het wijzen van arrest door het Hof. PMT verzoekt die procedure aan te houden totdat de Hoge Raad uitspraak zal hebben gedaan. Belanghebbende verzet zich daartegen, mede gezien zijn hoge leeftijd (72 jaar). De onzekerheid omtrent de aansprakelijkheid van PMT (mede gezien een efficiënte procesvoering) geeft voor de Kantonrechter de doorslag, de schadestaatprocedure wordt aangehouden in afwachting van de cassatieprocedure (en de mogelijke uitspraak door een verwijzingshof, indien wordt verwezen).

Annotatie: deze zaak is een zeldzaam voorbeeld waar de uitvoerbaarheid bij voorraad van een uitspraak (de uitspraak van het Hof) moet wijken voor de belangen van de debiteur (PMT), zij het dat van uitvoerbaarheid bij voorraad van een uitspraak strekkend tot betaling van een concreet schadebedrag nog geen sprake was. Daarin lag kennelijk de escape voor PMT.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:13410&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 24 december 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:11169

Rubriek:

- pensioen en scheiding/alimentatie
- procesrecht/waarheidsplicht

Samenvatting: bij de vaststelling van de draagkracht voor de mate waarin kan worden bijgedragen in de kosten voor de kinderen van ex-partners werd rekening gehouden met pensioenpremieafdracht, omdat onvoldoende gemotiveerd werd betwist dat van pensioenpremieafdracht sprake was (de stelling dat daarvan sprake was, was gebaseerd op de loonstrook over één maand).

Annotatie: door het oog van de naald op het punt van de bewijsvoering: de slagingskans van een vordering wordt vergroot door de relevante feiten meteen volledig en duidelijk aan te voeren; vgl. art. 21 Rv. (waarheidsplicht).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:11169&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 6/1 - 12/1

Rechtbank Midden-Nederland 27 november 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:6141

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting:

- pizza's zijn "waren" als bedoeld in het verplichtstellingsbesluit van BPF Detailhandel, tot welk oordeel de rechtbank kwam op basis van taalkundige uitleg ("eetwaar" valt onder "waar") en verwijzing naar de Warenwet waarin onder "waren" ook eetwaren kunnen worden verstaan;
- franchisenemers die de ingrediënten voor pizza's inkopen, daarvan pizza's bakken en die pizza's verkopen, verkopen dezelfde waren als de waren die zijn ingekocht.
- De franchisenemers vallen daarom onder de werkingssfeer van BPF Detailhandel.

Annotatie: lijkt zich in de rechtspraak een trend te hebben ontwikkeld dat tot verplichte deelneming aan een bedrijfstakpensioenfonds slechts wordt geconcludeerd indien bij lezing van het verplichtstellingsbesluit ook voor de verstandige leek aanstonds duidelijk is dat het verplichtstellingsbesluit van toepassing is (toepassing van het "duidelijkheids criterium"; toegepast in Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 november 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4788 inzake Lotra (overweging 3.3.13), Gerechtshof Amsterdam 28 mei 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1849 inzake Booking.com (met name overweging 3.6), Rechtbank Rotterdam, Sector Kanton, Locatie Dordrecht 26 juli 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:6053 ("pannenkoek is geen koek"; overweging 5.28) en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 10 september 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:7382 (overweging 4.4)), met deze uitspraak waaiert de kwestie van interpretatie van verplichtstellingsbesluiten juist volledig de andere kant op. Immers wie vindt nu aanstonds dat een pizza een "waar" is en dat een pizzabakker dezelfde waren doorverkoopt (de gebakken pizza) als werden ingekocht om de pizza te kunnen bakken? De uitspraak komt voor de rechtspraak uiterst onwenselijk voor, om de navolgende redenen: 1) de reikwijdte van de werkingssfeer van BPF Detailhandel wordt met deze uitspraak zo ver opgerekt, dat onbepaalbaar veel andere ondernemingen ook onder de werkingssfeer van BPF Detailhandel gaan vallen waardoor zowel voor werkgevers als BPF Detailhandel zelf enorme rechtsonzekerheid bestaat, 2) de uitspraak leidt tot een niet in te schatten hoeveelheid overlapsituaties (ondernemingen of werkgevers die onder twee of meer bedrijfstakpensioenfondsen vallen; waardoor sprake is van een onaanvaardbaar rechtsgevolg en in het licht van objectieve uitleg bovendien onaannemelijk rechtsgevolg) en 3) BPF Detailhandel heeft een enorm niet in te schatten risico uit hoofde van de regel "geen premie, toch pensioen" binnengehaald. Het benieuwt mij hoe BPF Detailhandel dat risico in de jaarrekening gaat verwerken. Art. 2:362, lid 1 BW noopt BPF Detailhandel dat risico in de jaarrekening tot uitdrukking te brengen, omdat het BPF haar crediteuren (waaronder de deelnemers, gewezen deelnemers en personen met accessoire rechten) anders geen juiste en volledige weergave biedt van de solvabiliteitspositie van het pensioenfonds. Niet ondenkbeeldig is dat de op te nemen voorziening tot rechtenkorting noodzaakt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:6141>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 januari 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:8

Rubriek: pensioenovereenkomst/toeslagverlening/waardeoverdracht

Samenvatting:

- Toeslagverlening die afhankelijk was gesteld van een besluit van de werkgever met uitstelfinanciering gold als voorwaardelijk in het licht van de toepasselijke Haviltex-uitleg, mede omdat de toeslagverlening voorwaardelijke toeslagverlening van een eerder geldend pensioenreglement van een BPF verving. Beroep op de wetsgeschiedenis van de Pensioenwet waaruit blijkt dat niet uitdrukkelijk voorwaardelijk geformuleerde toeslagverlening die afhankelijk was van een door de werkgever te nemen besluit in combinatie met uitstelfinanciering onder de PSW als "voorwaardelijk" gold.
- werkgever mocht gezien de toepasselijke Haviltex-uitleg niet aannemen dat de werknemers door akkoord te gaan met waardeoverdracht afstand deden van hun recht op voorwaardelijke toeslagverlening; het Hof gelast een inlichtingencomparitie om te kunnen beoordelen tot welke veroordeling een inspanningsverplichting van de werkgever tot nakoming van de toezegging omtrent voorwaardelijke toeslagverlening moet leiden. Beroep op HR 23 april 2010 ECLI:NL:HR:2010:BL5262 (Halliburton), rov. 3.5.3. slot.

Annotatie: zie uit het overzicht over 2019 Rechtbank Noord-Holland 31 juli 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:6929 met mijn annotatie waaruit blijkt dat de betreffende uitspraak in mijn visie onjuist is. De uitspraak van het Hof lijkt het uitgangspunt te kiezen dat toeslagverlening die onder de PSW voorwaardelijk was bedoeld, dat ook onder de Pensioenwet bleef, zij het dat vanaf 2007 een voorwaardelijkheidsverklaring moest worden opgenomen. Dat lijkt een redelijke uitleg, omdat de arbeidsvoorwaarden dan materieel gelijk blijven, terwijl deze in de uitspraak van de Rechtbank Noord-Holland juist in belangrijke mate door wetsduiding zouden verbeteren als gevolg van de onder die uitspraak noodzakelijke voorfinanciering van de toekomstige toeslagverlening. Een vraag die rijst of het Hof tot hetzelfde oordeel zou zijn gekomen indien objectieve uitleg van toepassing zou zijn geweest (zonder de "Condor-correctie", inhoudend dat de bedoeling van een objectief uit te leggen arbeidsvoorwaarde de doorslag kan geven indien deze gunstiger uitpakt voor de werknemer).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:8&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 17 december 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:4633

Rubriek: pensioen en scheiding/verevening

Samenvatting: aan de vordering dat lijfrenteverzekeringen en de kapitaalverzekeringen ter aflossing van de hypotheek zouden moeten worden verevend (omdat geen recht bestond op alimentatie vanwege het ontbreken van draagkracht) ontbreekt een grondslag. De vorderingen worden afgewezen omdat de bedoelde verzekeringen niet onder de reikwijdte van de WVPS vallen.

Annotatie: op het leerstuk van het onaanvaardbaar rechtsgevolg werd geen beroep gedaan, dat zou waarschijnlijk ook hebben gefaald.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:4633&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 24 december 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:3423

Rubriek: ondernemingspensioenfondsgovernance

Samenvatting: Het HvJ EU heeft het toetsingskader voor de beoordeling van al dan niet toewijzing van een verzoek tot het stellen van prejudiciële vragen gegeven in het Köbler-arrest (dat is het arrest van 30 september 2003, C-224/01, ECLI:EU:C:2003:513). Het stellen van prejudiciële vragen is uitsluitend een zaak van de rechter aan wie het geschil is voorgelegd; artikel 267 VWEU strekt er niet toe particulieren (afdwingbare) rechten toe te kennen. Daarnaast is er in deze zaak geen voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht. In casus geen verplichting voor het College van beroep voor het bedrijfsleven om prejudiciële vragen te stellen in verband met de toepassing door DNB van art. 116 Pensioenwet, dat is gebaseerd op artikel 7 van Richtlijn 2003/41/EG van de Europese Unie (en per 23 december 2016 Richtlijn 2016/2341; de Pensioenrichtlijn). Artikel 7 Pensioenrichtlijn draagt de lidstaten op om instellingen voor pensioenvoorziening te verplichten om "*hun werkzaamheden te beperken tot activiteiten in verband met pensioenuitkeringen en werkzaamheden die daarmee verband houden*".

Annotatie: dit betrof weer een procedure inzake het pensioenfonds dat zich op grote schaal bezighield met dividendarbitrage, waaraan de pensioenactiviteiten feitelijk ondergeschikt waren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:3423&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 13/1 - 19/1

Rechtbank Noord-Nederland 11 december 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:5554

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: verlenging alimentatieduur van 12 jaar met 6 jaar omdat het eindigen van de alimentatie na 12 jaar in redelijkheid niet van de alimentatiegerechtigde kon worden gevergd; de alimentatiegerechtigde was na het eindigen van het huwelijk arbeidsongeschikt geworden en hoewel die arbeidsongeschiktheid geen samenhang vertoonde met het huwelijk, werd daarmee op grond van jurisprudentie van de Hoge Raad toch rekening gehouden. Geen verlenging tot de pensioendatum van de alimentatiegerechtigde, 6 jaar zou voldoende moeten zijn om tot financiële zelfstandigheid te komen.

Annotatie: de uitspraak houdt niet in dat een de facto recht bestaat op alimentatie tot de pensioeningangsdatum (van eigen pensioen of betalingen uit hoofde van pensioenverrekening of pensioenverevening), maar betekent wel dat de alimentatieplichtige het risico loopt aangesproken te worden voor het gedeeltelijk opvullen van het "inkomensgat" gedurende de periode tussen het eindigen van de alimentatie en de ingangsdatum van het pensioen van de alimentatiegerechtigde of de betalingen uit hoofde van pensioenverrekening of pensioenverevening. De vraag rijst of dit soort uitspraken weer meer gaat voorkomen gezien de met ingang van 2020 in werking getreden wetgeving die onder omstandigheden verkorting van de alimentatieduur betekent.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2019:5554&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 20/1 - 26/1

Rechtbank Oost-Brabant 10 december 2015, ECLI:NL:RBOBR:2015:7913

Rubriek: eenzijdige wijziging pensioenovereenkomst

Samenvatting: uitspraak Kantonrechter in de Fair Play-zaak; Kantonrechter toetst of werkgever Fair Play bij de wijziging van de pensioenovereenkomsten met zijn werknemers een zodanig zwaarwichtig belang had dat het belang van de werknemers bij ongewijzigde handhaving van de pensioenovereenkomsten daarvoor moest wijken (o. 3.3.) en constateert dat dit feitelijk het geval is omdat de continuïteit van de werkgever is geding is gezien een omzetsdaling van 86% als gevolg van wetswijzigingen binnen de gokmarkt. Daarbij speelde een rol dat de OR met wijziging van de pensioenovereenkomsten had ingestemd.

Annotatie: in deze zaak volgde de Kantonrechter de absolute benadering bij het uitvoeren van de toets of aan het zwaarwichtigheids criterium voor het eenzijdig mogen doorvoeren van de wijziging van de pensioenovereenkomsten met de werknemers was voldaan. Deze zaak heeft uiteindelijk geleid tot het arrest HR 29 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1869 waarin de Hoge Raad de relatieve benadering toepaste. Zie mijn annotatie bij de uitspraak van de Hoge Raad in het rechtspraakoverzicht over 2019.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2015:7913&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 16 januari 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:133

Rubriek: belastingheffing over uitkeringen uit ontslagvergoeding

Samenvatting: de belastingplichtige ontving in Duitsland periodieke uitkeringen uit hoofde van een verzekering waarvoor als koopsom een ontslagvergoeding was aangewend en stelde dat sprake was van pensioenuitkeringen, zodat volgens het Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting de belastingheffing aan Duitsland zou toekomen. De uitkeringen zouden onder het Verdrag als pensioenuitkeringen kwalificeren omdat de ontslagvergoeding bestond uit en zou zijn afgestemd op het gestelde feit dat de belastingplichtige onvoldoende pensioenrechten zou hebben opgebouwd, zodat de ontslagvergoeding zou hebben gestrekt tot verbetering van de pensioenrechten van de belastingplichtige. Dit betoog werd niet gevolgd omdat in de polis uitdrukkelijk was vermeld dat de periodieke uitkeringen zouden gelden als loon uit vroegere dienstbetrekking, niet zijnde pensioen.

Annotatie: deze zaak toont maar weer eens aan hoe nauw de vastlegging luistert. Omdat uit de correspondentie gewisseld in het kader van de uitdiensttreding en de toekenning van de ontslagvergoeding niet bleek dat het bedrag zou strekken tot pensioenverbetering, ging de rechter daarvan niet uit, ook al stelde de belastingplichtige dat het van meet af aan zijn bedoeling was de ontslagvergoeding aan te wenden voor pensioenverbetering. Overigens behoefde niet ook nog in Duitsland (het woonland) belasting te worden betaald.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:133&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gerechtshof Den Haag 21 januari 2020, ECLI:NL:GHDHA:2020:25

Rubriek: toeslagverlening/onbedoeld onvoorwaardelijke toeslagverlening

Samenvatting: onvoorwaardelijke toeslagverlening kan ook voor de toekomst niet worden gewijzigd om dat deze onderdeel van de pensioenaanspraak uitmaakt, zodat wijziging voor de toekomst in strijd is met artikel 20 Pensioenwet. Ook het argument dat de toekomstige toeslagen niet vooraf bepaalbaar zijn vanwege een onzekere geambieerde index (het prijsindexcijfer of het loonindexcijfer) maakt dit niet anders. In casu werd geoordeeld dat geen sprake was van een onaanvaardbaar rechtsgevolg indien de onvoorwaardelijke toeslagverlening zou moeten worden gecontinueerd (het betrof een pensioenfonds). De discongruentie tussen de uitvoeringsovereenkomst (die uitging van voorwaardelijkheid van de toeslagverlening) en de pensioenovereenkomst c.q. het pensioenreglement van het pensioenfonds (waarin de toeslagverlening onvoorwaardelijk was geformuleerd) maakte niet dat de gewezen deelnemer aan het pensioenfonds zich niet op het pensioenreglement zou kunnen beroepen en jegens de werkgever op de pensioenovereenkomst (die niet rechtsgeldig was gewijzigd, omdat wijziging van de onvoorwaardelijke toeslagverlening in voorwaardelijke niet mogelijk was).

Annotatie: in deze uitspraak wordt anders dan in Rechtbank Noord-Holland 31 juli 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:6929 (zie het overzicht over 2019) *principeel* geoordeeld over de verhouding tussen artikel 20 Pensioenwet en door invoering van de Pensioenwet onbedoeld onvoorwaardelijk geworden toeslagverlening. Vgl. ook Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 januari 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:8, die ik in mijn annotatie daarbij als niet principeel op dit punt kwalificeerde. De uitspraak is m.i. principeel onjuist, omdat uit de wetsgeschiedenis van de Pensioenwet en de invoeringswet Pensioenwet uitdrukkelijk blijkt dat de vorm van toeslagverlening waar het om gaat (onder de PSW "onvoorwaardelijke" toeslagverlening met uitstelfinanciering op basis van een niet vooraf vaststaande geambieerde index; waarbij de formulering luidde "dat toeslagen "worden" toegekend) door invoering van de Pensioenwet onvoorwaardelijk zou worden om de deelnemer en gewezen deelnemer meer duidelijkheid te verschaffen, maar conform de oorspronkelijke bedoeling zou kunnen worden gewijzigd in ook onder de Pensioenwet voorwaardelijke toeslagverlening door het opnemen van de juiste voorwaardelijkheidsverklaring. De niet door de wetgever bedoelde consequenties van het oordeel van het Hof zijn dat a. de arbeidsvoorwaarden van de (gewezen) deelnemers door wetsduiding enorm zouden verbeteren (voorwaardelijk bedoelde toeslagverlening, afhankelijk van de mogelijkheid van de werkgever deze te financieren, zou onvoorwaardelijk worden), en b. de toekomstige toeslagverlening per 1 januari 2007 bovendien zou moeten worden vóórgefinancierd (waarbij de pensioenuitvoerder het insolventierisico van de werkgever zou gaan lopen omdat de pensioenuitvoerder als normadressaat geldt, zie hierna). Voorts nog een wetssystematisch argument. Het oordeel van het Hof volgend zou bovendien een uitkeringsovereenkomst van het type eindloonsysteem ook nimmer voor de toekomst kunnen worden gewijzigd waar het de coming backservice betreft, die ook "onvoorwaardelijk" is toegekend, maar afhankelijk is van onzekere toekomstige verhogingen van de pensioengrondslag en uitstelfinanciering kent (coming backservice zou dan moeten vóórgefinancierd). Zie voor de relevante passages uit de wetsgeschiedenis:

kamerstukken II, 2005-2006, 30 413, nr. 3, p. 17 (*"alleen bij vooraf onvoorwaardelijk overeengekomen toeslagen is de toeslag al onderdeel van de pensioenaanspraak of het pensioenrecht vanaf het moment van opbouwen"*) waaruit blijkt dat indien toeslagverlening onder vigeur van de PSW voorwaardelijk was bedoeld, deze door invoering van de Pensioenwet niet onvoorwaardelijk zou worden; Kamerstukken I 2006-2007, 30 655, C, p. 2 (geen overgangsrecht van toepassing); Kamerstukken I, 2006-2007, 30 655, C. p. 3 (*"Met deze bepalingen is zekergesteld, dat de nieuwe normen zich niet tevens tot het verleden zijn gaan uitstrekken."*), waarbij werd opgemerkt dat vanaf 2007 wel een kennelijk declaratoire voorwaardelijkheidsverklaring moest worden opgenomen om de onder de PSW bestaande situatie te continueren) en kamerstukken I, 2006-2007, 30 655, C, p. 2 waarin werd gesteld dat pensioenuitvoerders de noodzakelijke voorwaardelijkheidsverklaring moesten implementeren die moest voorkomen dat onder de PSW voorwaardelijke toeslagverlening (toeslagverlening op basis van een onzekere geambieerde index met uitstelfinanciering) door invoering van de Pensioenwet onvoorwaardelijk zou worden. Compensatie komt dan ook niet aan de orde, omdat de arbeidsvoorwaarden door het opnemen van de voorwaardelijkheidsverklaring niet wijzigen (zonder de declaratoire wijziging zouden de arbeidsvoorwaarden juist onbedoeld door de wetgever bij wetsduiding verbeteren). Uit die laatste passage volgt dat de pensioenuitvoerders in de visie van de wetgever als normadressaat voor de nieuwe wetgeving golden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2020:25&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Overijssel 22 januari 2020, ECLI:NL:RBOVE:2020:162

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting:

- Overweging 2.2.: Partijen zijn in hun huwelijksvoorwaarden d.d. 19 mei 1988 – kort samengevat: koude uitsluiting met in artikel 8 t/m 11 een zogenoemd Amsterdams verrekenbeding tot verrekening van netto inkomen als bedoeld in artikel 5 – in artikel 12 overeengekomen dat *"aanspraken op pensioen en hetgeen daarvoor is opgeofferd niet worden verrekend overeenkomstig artikel 8, echter met uitzondering van periodieke uitkeringen die vervallen ingevolge een recht op ingegaan pensioen."*
- Overweging 2.3.: Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de door partijen gekozen/geaccordeerde bewoordingen in artikel 12, terzake waarvan de notaris een voorlichtende taak heeft (gehad), de zogenoemde Belehrungspflicht, mede in het licht van de na invoering van de WVPS ten aanzien van onderhavige problematiek gewezen rechtspraak - lees: de rechtsvraag: is respectievelijk in hoeverre is (artikel 11 van) de WVPS thans van toepassing in een situatie als de onderhavige? - onmiskenbaar dat partijen pensioenverrekening (in de zin van Boon/Van Loon) en in het voetspoor daarvan pensioenverevening (de later ingevoerde WVPS) hebben uitgesloten en dit uitdrukkelijk hebben willen uitsluiten, waar het gaat om *toekomstige* uitkeringen ingevolge (een) eerst na het eindigen van de verrekenplichtige periode - eindigend op datum feitelijk gescheiden leven van partijen, aldus artikel 11 huwelijksvoorwaarden – ingegaan pensioen(en).

Annotatie: is het wel zo duidelijk als de rechtbank oordeelt? Uit de gecursiveerde tekst lijkt te volgen dat ingegane pensioenuitkeringen wel op basis van het verrekenbeding (niet op basis van het Boon/van Loon-arrest) zouden moeten worden verrekend (zodanig dat elk gelijke bedragen ontvangt, bruto of netto is onduidelijk en zou bij gebreke van de mogelijkheid van Haviltex-uitleg uit objectieve uitleg moeten volgen, waarbij ik zou zeggen dat alsdan van bruto bedragen moet worden uitgegaan omdat uitgaan van netto bedragen tot het onaannemelijke rechtsgevolg zou leiden dat allerlei privé omstandigheden een rol gaan spelen bij de berekening, iets wat partijen niet zullen wensen. Vermeldenswaard is nog dat het beroepspensioenfonds van de man op grond van art. 11 WVPS tot verevening was overgegaan en dat moest terugdraaien.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2020:162&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 14 januari 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:83

Rubriek: eenzijdige wijziging pensioenovereenkomst c.q. werknemerspensioenpremie/werknemerspremie

Samenvatting: feitelijk oordeel dat geen sprake was van een dynamisch incorporatiebeding in de arbeidsovereenkomsten van de werknemers inhoudend dat indien tussen werkgever en OR overeenstemming zou worden bereikt over een (neerwaartse) wijziging van arbeidsvoorwaarden (het betrof de invoering van werknemerspensioenpremie), de werknemers daaraan zouden zijn gebonden (o. 3.5.6); kantinesessies zonder opvolgende individuele voorlichtingsgesprekken (die wel waren toegezegd) onvoldoende voor het aannemen van welbewuste instemming van de werknemers met de invoering van werknemerspremie (o. 3.6.4) waarbij een netto-vergoeding voor het aanschaffen van een computer of iPad onvoldoende compensatie was (o. 3.6.10); werknemers niet verplicht de werknemerspensioenpremie te accepteren onder toepassing van het Stoof/Mammoet-criterium (o. 3.7.4 en 3.7.5).

Annotatie: interessant is dat het Hof de door de werkgever gewenste invoering van een werknemerspensioenpremie zowel toetst aan het criterium van de welbewuste instemming volgens het CZ-arrest van de Hoge Raad, als aan het Stoof Mammoet-criterium (de dubbele redelijkheidstoets). Zie over het al dan niet samenlopen van deze toetsen mijn annotatie bij HR 29 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1869 inzake Fair Play in het rechtspraakoverzicht 2019.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Rechtbank

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBOBR:2018:1001>

Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:83&showbutton=true&keyword=Pensioen>

HR 17 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:70

Rubriek: pensioen en scheiding/IPR

Samenvatting:

Het recht dat van toepassing is op het huwelijksvermogensregime van partijen, wordt aangewezen door de verwijzingsregels van het Huwelijksvermogensverdrag.

Art. 10:9 BW is een bepaling van Nederlands commuun internationaal privaatrecht. Deze bepaling kan slechts toepassing vinden in gevallen die niet worden bestreken door een verdrag of een EU-verordening, of voor zover toepassing in een concreet geval verenigbaar is met een toepasselijk verdrag of een toepasselijke EU-verordening.

Het Huwelijksvermogensverdrag bevat een gesloten stelsel van verwijzingsregels dat geen ruimte laat voor toepassing van art. 10:9 BW. Het door het Huwelijksvermogensverdrag aangewezen recht dient dus te worden toegepast, ook indien toepassing van dat recht een onaanvaardbare schending zou opleveren van het bij partijen levende gerechtvaardigde vertrouwen of van de rechtszekerheid, zoals bedoeld in art. 10:9 BW.

Annotatie: gevolg was dat in het kader van verdeling niet Nederlands recht (met de daarbij destijds nog behorende volledige huwelijksgoederengemeenschap) van toepassing was, maar Jordaans soennitisch recht (dat kennelijk geen huwelijksgoederengemeenschap kent).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:5638&showbutton=true&keyword=Pensioen>

HR

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2020:70>

HR 24 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:114

Rubriek: onderscheid/leeftijdsonderscheid

Samenvatting:

Legitiem doel

- Volgens art. 6 lid 1 Richtlijn vormt een verschil in behandeling op grond van leeftijd geen discriminatie indien dit verschil in het kader van de nationale wetgeving objectief en redelijk wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel, met inbegrip van legitieme doelstellingen van het beleid op het terrein van de werkgelegenheid, de arbeidsmarkt of de beroepsopleiding, en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn.
- Doelstellingen die als 'legitiem' in de zin van art. 6 lid 1 Richtlijn zijn te beschouwen en bijgevolg kunnen rechtvaardigen dat wordt afgeweken van het principiële verbod van discriminatie op grond van leeftijd, zijn doelstellingen van sociaal beleid. Door hun karakter van algemeen belang onderscheiden deze legitieme doelstellingen zich van louter individuele beweegredenen die eigen zijn aan de situatie van de werkgever.
- Lidstaten en de sociale partners beschikken op nationaal niveau over een ruime beoordelingsmarge, niet alleen bij de beslissing welke van meerdere doelstellingen van sociaal en werkgelegenheidsbeleid zij specifiek willen nastreven, maar ook bij het bepalen van de maatregelen waarmee deze doelstellingen kunnen worden verwezenlijkt.
- Indien de maatregel het resultaat is van een overeenkomst die tot stand is gekomen door onderhandelingen tussen de vertegenwoordigers van de werknemers en de vertegenwoordigers van de werkgevers, die aldus hun recht op collectieve onderhandelingen, dat is erkend als een grondrecht, hebben uitgeoefend, is het aan de sociale partners overgelaten om een evenwicht te bepalen tussen hun respectieve

belangen. Dat biedt een niet te verwaarlozen flexibiliteit, aangezien elk van de partijen de overeenkomst eventueel kan opzeggen.

- De beoordelingsmarge mag niet tot gevolg hebben dat de toepassing van het beginsel van het verbod van discriminatie op grond van leeftijd zinloos wordt.

Passendheid

- Wat de passendheid betreft, dient de rechter te onderzoeken of de bestreden maatregel niet kennelijk ongeschikt is om het daarmee nagestreefde legitieme doel van het sociaal en werkgelegenheidsbeleid te bereiken. In dat verband geldt dat eenvoudige algemene verklaringen van de werkgever ten betoge dat een bepaalde maatregel geschikt is om bij te dragen tot het beleid op het terrein van de werkgelegenheid, de arbeidsmarkt of de beroepsopleiding, niet volstaan om aan te tonen dat het doel van die maatregel een afwijking van het beginsel van non-discriminatie kan rechtvaardigen en evenmin gegevens verschaffen op grond waarvan redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat de gekozen middelen geschikt waren ter bereiking van dat doel.

Noodzakelijkheid

- Wat de noodzakelijkheid betreft, dient de rechter te onderzoeken of de bestreden maatregel verder gaat dan noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de nagestreefde doelen en op excessieve wijze afbreuk doet aan de belangen van de werknemers die de bedongen pensioenleeftijd bereiken, waarbij de maatregel in zijn eigen regelingscontext dient te worden geplaatst en rekening moet worden gehouden met zowel het nadeel dat daaraan kleeft voor de betrokken personen als met het voordeel daarvan voor de samenleving in het algemeen en voor de individuen waaruit zij bestaat.¹³

Feitelijke beoordeling aftoppingsregeling ABN AMRO (geen uitkering uit hoofde van sociaal plan voor degenen van 62 jaar of ouder omdat zij over adequaat pensioen beschikken)

- De ruime beoordelingsmarge van sociale partners aan wie het is overgelaten om een evenwicht te bepalen tussen hun respectieve belangen, en de flexibiliteit die zij hebben om een genomen maatregel zo nodig aan te passen, brengen mee dat de rechter de door de sociale partners gemaakte keuzes met terughoudendheid moet beoordelen. In dat verband had het hof ten aanzien van de passendheid van de met de sociale partners overeengekomen aftoppingsregeling moeten beoordelen of deze regeling niet kennelijk ongeschikt was voor het bereiken van de legitieme doelen die daarmee worden nagestreefd (zie hiervoor in 3.1.6). Ten aanzien van de noodzakelijkheid van de aftoppingsregeling had het hof moeten beoordelen of zij op excessieve wijze afbreuk doet aan de belangen van de daardoor benadeelden, waarbij het de regeling in haar eigen regelingscontext had dienen te plaatsen door ook acht te slaan op de Mobiliteitsorganisatie en de door ABN AMRO getroffen en bekostigde pensioenmaatregelen. In dat verband had het hof rekening moeten houden met zowel het nadeel dat voor de betrokken personen aan de aftoppingsregeling kleeft als met het hiervoor in 3.1.7 bedoelde voordeel daarvan. Het hof heeft deze maatstaven en omstandigheden niet (kenbaar) aan zijn in rov. 3.10 vervatte oordeel ten grondslag gelegd.

Volgt verwijzing naar Gerechtshof Den Haag

Annotatie: een duidelijke leidraad van de Hoge Raad voor toetsing van objectieve rechtvaardiging van leeftijdsonderscheid. Bij een door sociale partners

overeengekomen sociaal plan dient terughoudend te worden getoetst, maar de "bodem" is dat het verbod op leeftijdsonderscheid geen "lege huls" moet worden. Daar ligt op nationaal niveau beleidsvrijheid voor de rechter om die ondergrens vast te stellen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Arrest Hoge Raad

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2020:114&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Conclusie AG

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:873&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Arrest Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:3495&showbutton=true&keyword=Pensioen>

CRvB 23 januari 2020, ECLI:NL:CRVB

Rubriek: AOW/pensioenoverzicht

Samenvatting:

- De vermelding in een pensioenoverzicht van een datum waarop een verzekerde naar verwachting de pensioengerechtigde leeftijd bereikt is niet op rechtsgevolg gericht, zodat daartegen niet kan worden opgekomen.
- De verschuiving van de aanvangsleeftijd van de verzekering voor de AOW, die het gevolg is van de inwerkingtreding van artikel 7a van de AOW, leidt in het algemeen niet tot schending van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en evenmin is sprake van schending van de verdragsrechtelijke discriminatieverboden.

Annotatie: op het punt van de status van een pensioenoverzicht geldt in het bestuursrecht een lijn die analoog loopt aan die in het privaatrecht. Noch een beroep op het bestuursrechtelijke vertrouwensbeginsel, noch een beroep op het privaatrechtelijke vertrouwensbeginsel plegen te slagen bij onjuiste pensioenopgaven. Van een eigendomsinbreuk ten aanzien van versobering van staatspensioenen kan slechts sprake zijn in de situatie waarin deze een "individual excessive burden" veroorzaken, in het privaatrecht kan daarvan geen sprake zijn omdat de regeling rond eigendomsontneming in het eerste protocol bij het EVRM zich op overheden richt, niet op private instellingen zoals pensioenuitvoerders. In dat verband kunnen de SVB en pensioenuitvoerders niet op één lijn worden gesteld.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2020:143&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gerechtshof Den Haag 11 december 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:3683

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: bij de berekening van de draagkracht voor betaling van alimentatie door een DGA wordt geen rekening gehouden met toekomstige onzekerheden omtrent het te behalen beleggingsrendement vanaf de pensioendatum van de DGA.

Annotatie: hoewel de wettelijke regeling voor vaststelling van alimentatie de rechter de ruimte geeft met toekomstige omstandigheden rekening te houden bij het vaststellen van de draagkracht, wordt in de praktijk als regel geen rekening gehouden met toekomstige mogelijke negatieve omstandigheden, omdat de wet de mogelijkheid kent een wijzigingsverzoek in te dienen als het zo ver is.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:3683&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Week 27/1 - 02/2

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 21 januari 2020, ECLI:N:GHARL:2020:541

Rubriek: informatie/onjuiste informatie

Samenvatting:

- Pensioenreglement van (spoorweg) pensioenfonds doorslaggevend voor het bepalen van de pensioenrechten, zodat op alle onjuiste correspondentie van het pensioenfonds met als sluitstuk de toekenningsbrief geen beroep kon worden gedaan en de fout mocht worden hersteld; pensioenfonds handelt onrechtmatig jegens de (inmiddels overleden) pensioengerechtigde door gedurende de gehele deelnemingsperiode onjuiste pensioenopgaven te verstrekken (het pensioen werd aanzienlijk te hoog voorgespiegeld door het toekennen van teveel fictieve deelnemingsjaren na individuele waardeoverdracht) gegeven de feitelijke omstandigheid dat geen sprake was van een evidente fout die ook door een persoon zonder kennis van pensioenen kenbaar had moeten zijn; pensioenfonds gehouden de schade te vergoeden bestaande uit de gemiste pensioenaanvulling die de overleden pensioengerechtigde zou hebben getroffen indien hij van de juiste situatie op de hoogte was geweest op basis van de daarvoor beschikbare middelen.
- Vordering tot schadevergoeding in verband met te weinig ontvangen alimentatie als gevolg van de bij het vaststellen daarvan te lage in aanmerking genomen behoefte afgewezen, omdat niet vaststond dat de ex-partner draagkracht had voor het betalen van hogere alimentatie.
- Bewijsopdracht aan erven om aan te tonen dat de overleden pensioengerechtigde de bedoelde aanvullende voorziening zou hebben kunnen treffen.

Annotatie: vergelijk CRvB 23 januari 2020, ECLI:NL:CRVB en mijn annotatie bij die uitspraak over de status van flankerende informatie bij het pensioenreglement van een pensioenuitvoerder. Voor het overige is dit op het punt van het onrechtmatig handelen door de pensioenuitvoerder een opmerkelijke uitspraak, maar de feitelijke omstandigheden zijn eveneens opmerkelijk.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2020:541&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 21 januari 2020, ECLI:NL:OGEEA:2020:8

Rubriek: pensioenpremie

Samenvatting: werkgever veroordeeld tot afdracht van ingehouden maar niet afgedragen werknemerspensioenpremie en werkgeverspensioenpremie.

Annotatie: de uitspraak ligt in lijn van de heersende leer dat het niet afdragen van ingehouden werknemerspensioenpremie en werkgeverspensioenpremie een toerekenbare tekortkoming van de werkgever in de nakoming van de arbeidsovereenkomst/pensioenovereenkomst inhoudt. De vraag rijst of de werknemer een beroep op de regel "geen premie, toch pensioen" zou hebben kunnen doen. In deze zaak betrof het een verzekerde pensioenregeling, zodat (althans in mijn visie) die regel niet geldt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2020:8&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 27 november 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:9783

Rubriek: onderdekking in stamrecht-BV

Samenvatting:

- Bij belastingheffing over afkoopsom stamrecht ondergebracht in een BV wordt geen rekening gehouden met onderdekking, indien niet voldoende aannemelijk is gemaakt dat het stamrecht niet voor verwezenlijking vatbaar zou zijn. Verwijzing naar de wetsgeschiedenis voor afkoop pensioen in eigen beheer.
- Het beroep op het bepaalde in artikel 19b, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet LB (oud) kan eiser niet baten. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij zijn aanspraken in zijn hoedanigheid van werknemer gedeeltelijk heeft prijsgegeven, en bovendien heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat deze aanspraken niet voor verwezenlijking vatbaar waren als bedoeld in voormelde wetsbepaling.
- De rechtbank wijst in dit verband met dit laatste naar de parlementaire geschiedenis: "De (...) toevoeging aan art. 11c [rechtbank: thans artikel 19b], eerste lid, van onderdeel c trekt ertoe oneigenlijke handelingen met betrekking tot pensioenaanspraken die zijn verzekerd bij een eigen pensioenlichaam of een werkmaatschappij tegen te gaan. Hiermee wordt bewerkstelligd dat ingeval een directeur-grotoaandeelhouder zijn voor verwezenlijking vatbare pensioenaanspraken prijsgeeft, de pensioenaanspraak op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip als loon uit vroegere dienstbetrekking wordt aangemerkt. Het prijsgeven van pensioenaanspraken om reguliere belastingheffing geheel of gedeeltelijk te ontlopen wordt daarmee effectief voorkomen. Zijn er dwingende maatschappelijke redenen om af te zien van pensioen zoals bij voorbeeld het geval kan zijn bij faillissement, surséance van betaling en schuldsanering, dan vindt uiteraard heffing over de pensioenaanspraak niet plaats. Het prijsgeven betreft dan immers aanspraken die naar maatschappelijke overwegingen niet meer voor verwezenlijking vatbaar zijn.". Verwijzing naar *Toelichting derde NvW, Kamerstukken II 1994/95, 23 046, nr. 14, p. 6-7.*

Annotatie: het betrof een stamrecht gefinancierd uit een ontslagvergoeding. Afkoop van een onbelast in een stamrecht-BV ondergebrachte ontslagvergoeding leidt tot vergelijkbare sancties als afkoop van pensioen in eigen beheer: toepassing van het progressieve tarief over de commerciële waarde van de te verkrijgen periodieke uitkeringen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:9783&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 15 januari 2020, ECLI:NL:RBNHO:2020:530

Rubriek: fiscaal/omzetbelasting ondernemingspensioenfondsen

Samenvatting: het risico van niet-indexatie en matiging van pensioenaanspraken van niet gepensioneerden, dat zich daadwerkelijk heeft gerealiseerd, is niet voldoende voor vrijstelling van omzetbelasting volgens artikel 11, eerste lid, letter i, ten derde, van de Wet OB voor een ondernemingspensioenfonds om reden dat de deelnemers het beleggingsrisico zouden dragen. Voor een ondernemingspensioenfonds geldt evenmin de vrijstelling van omzetbelasting voor het fiduciaire beheer en het vermogensbeheer. Voor een ondernemingspensioenfonds geldt bovendien niet de vrijstelling van omzetbelasting voor bemiddeling in waardepapieren, omdat van bemiddeling door een pensioenfonds in de zin van de bedoelde regeling geen sprake is.

Annotatie: het beroep op het bestaan van ongelijkheid met instellingen voor collectieve beleggingen (icbe's) en PPI's ten aanzien van fiduciair beheer en vermogensbeheer ging niet op.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2020:530&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 28 januari 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:247

Rubriek: afvloeiingsregeling/sociaal plan

Samenvatting:

- Moet bij het vaststellen van de afgetopte beëindigingsvergoeding van de werknemers/alle boventallige werknemers rekening worden gehouden met de in 2015 herziene AOW-gerechtigde leeftijd van die werknemers en de in 2019 voor in elk geval twee van de werknemers nogmaals herziene AOW-gerechtigde leeftijd (oordeel: CAO-uitleg gevolgd; geen toelichting op het sociaal plan bekend; de woorden "de (voor hem geldende) AOW-leeftijd" moeten worden gelezen als de AOW-leeftijd geldend ten tijde van de totstandkoming van het sociaal plan, het vooruitzicht op het eventueel verschuiven van de AOW-leeftijd vormt onvoldoende grond om aan te nemen dat de verschoven AOW-leeftijd zou zijn bedoeld gezien de ten tijde van de totstandkoming van het sociaal plan bestaande onzekerheid; geen ander oordeel op grond van de individueel gesloten beëindigingsovereenkomsten en beroep op imprévision faalt);
- In hoeverre wordt met de AOW-aftopping een verboden onderscheid naar leeftijd gemaakt (oordeel: geen verboden onderscheid omdat de werknemers voor wie de uitkering uit het sociaal plan is afgetopt in verband met de veronderstelde pensioeningang méér hebben ontvangen dan hun inkomensverlies tot de ten tijde van het sluiten van het sociaal plan geldende AOW-leeftijd).

Annotatie: deze zaak vertoont gelijkenis met de zaak van ABN AMRO (HR 24 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:114). De lijn lijkt te zijn (of worden?) dat aftopping van een vergoeding uit hoofde van een afvloeiingsregeling niet tot verboden leeftijds onderscheid hoeft te leiden, waarbij mogelijk als criterium geldt dat indien ten minste wordt ontvangen (rekening houdend met de WW-uitkering)

wat bij voortzetting van het dienstverband zou zijn ontvangen, geen sprake is van verboden onderscheid. Daarbij merk ik op dat dit niet per se omgekeerd behoeft te worden gelezen in die zin, dat dit een minimumregel zou zijn.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:247&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 14 januari 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:304

Rubriek: pensioenontslag

Samenvatting: vordering om na de AOW-leeftijd te mogen doorwerken op grond van de CAO-bepaling dat dit verzoek door de werkgever (ProRail) wordt ingewilligd indien het bedrijfsbelang zich daartegen niet verzet toegewezen. Het beleid dat ProRail zich richt op verjonging van het werknemersbestand en optimalisering van de inzetbaarheid van werknemers is geen voldoende grond voor afwijzing van het doorwerkverzoek.

Annotatie: het Hof toetste niet marginaal of ProRail in redelijkheid tot afwijzing van het verzoek kon komen, maar toetste op basis van een volle toets of voorshands aannemelijk was dat de vordering strekkend tot mogen doorwerken in een bodenprocedure zou worden toegewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2020:304&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 3/2 - 9/2

Rechtbank Amsterdam 23 januari 2020, ECI:NL:RBAMS:2020:344

Rubriek: liquidatie/pensioenfonds/verzet tegen rekening en verantwoording (en plan van verdeling)

Samenvatting: omzetting van pensioenaanspraken met een lagere pensioenrichtleeftijd dan 68 in pensioenaanspraken met pensioenrichtleeftijd 68 is óók in het zicht van liquidatie van een pensioenfonds een waardeoverdracht als bedoeld in art. 83 Pensioenwet; het argument van het pensioenfonds dat het uitoefenen van het bezwaarrecht tot een voor het pensioenfonds onaanvaardbaar rechtsgevolg zou leiden omdat het overnemende pensioenfonds de door middel van een interne collectieve waardeoverdracht omgezette rechten niet zou willen uitvoeren niet gevolgd; verzet tegen rekening en verantwoording (en plan van verdeling) gegrond.

Annotatie: het betrof hier het pensioenfonds van toezichthouder AFM. Een gemaakt bezwaar uit hoofde van het bezwaarrecht van artikel 83 Pensioenwet kan niet lichtvaardig terzijde worden geschoven met een beroep op het onaanvaardbaarheidsleerstuk. Daarvoor ligt de drempel (ook geheel in het algemeen) hoog.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2020:344&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 20 januari 2020, ECLI:N:RBAMS:202:175

Rubriek: wijziging pensioenovereenkomst/ophogen AOW-leeftijd

Samenvatting: de vraag is aan de orde of de (ex) werkgever verplicht is het inkomenshaat dat ontstaat na het eindigen van uitkeringen uit hoofde van een WIA-hiaatverzekering op leeftijd 65 (de AOW-leeftijd ten tijde van het aangaan van de WIA-hiaatverzekering) dient op te vullen totdat de (ex) werknemer de uitgestelde AOW-leeftijd bereikt. De kantonrechter beoordeelt de vordering uitgaande van ongewijzigde arbeidsongeschiktheid (bij het eindigen van de arbeidsongeschiktheid bestaat geen belang meer bij de vordering omdat de WIA-hiaatverzekering dan niet meer uitkeert). De vordering wordt afgewezen, omdat uit een scenarioanalyse blijkt dat niet kan worden aangetoond dat daadwerkelijk van een inkomenshaat sprake zal zijn (het grootste gedeelte van de door de werknemer opgebouwde pensioenen ging bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd in; de werknemer was gedeeltelijk arbeidsongeschikt en zou het inkomenshaat kunnen opvangen door tot zijn hogere AOW-leeftijd te blijven werken).

Annotatie: een vordering tot vergoeding van mogelijke toekomstige schade ligt niet lichtvaardig voor toewijzing gereed. Van schade is in het algemeen slechts sprake indien deze zich heeft voorgedaan (concrete toekomstige schade pleegt te worden gekapitaliseerd).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2020:175&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 21 januari 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:142

Rubriek:

Samenvatting: onderscheid/leeftijdsonderscheid/aftoppingsregeling

Inhoud aftoppingsregeling

- De Aftoppingsregeling houdt in dat een beëindigingsvergoeding nooit meer bedraagt dan het inkomen dat een werknemer zou kunnen verdienen als hij tot aan de AOW-leeftijd bij DL zou blijven doorwerken, verminderd met de pensioenaanspraken uit de Pensioenregeling 1999 en Pensioenregeling 2006 tot aan de AOW-leeftijd. Gevolg is dat oudere werknemers relatief minder aan beëindigingsvergoeding ontvangen dan jongere werknemers.

Legitiem doel

- Doelstellingen die als legitiem kunnen worden aangemerkt, zijn doelstellingen van sociaal beleid die een karakter van algemeen belang hebben en zich daarmee onderscheiden van louter individuele beweegredenen die eigen zijn aan de situatie van de werkgever.
- Oordeel: terughoudende toetsing op grond van rechtspraak van het Hof van Justitie EU en Nederlandse rechters omdat de aftoppingsregeling tussen sociale partners werd overeengekomen. De aftopping voor oudere werknemers heeft als doel te voorkomen dat de beëindigingsvergoeding hoger zou uitvallen dan het te verwachten inkomensverlies als gevolg van ontslag. Daarmee is het doel van de aftopping legitiem.

Passend middel

- Het vereiste van een passend middel houdt in dat het middel dat de werkgever inzet om zijn doel te bereiken daarvoor niet kennelijk ongeschikt is.
- Oordeel: ook de passendheid wordt terughoudend getoetst. De aftopping, waarbij rekening wordt gehouden met de AOW-leeftijd en aanspraken op pensioen met ingangsdatum gelegen vóór de AOW-

datum, wordt door de Kantonrechter als passend gezien, ook al geldt de aftrek niet voor een werknemer die soortgelijke aanspraken bij een eerdere werkgever heeft opgebouwd.

Noodzakelijkheids criterium

- Bij de vraag of een middel noodzakelijk is dient te worden onderzocht of het middel verder gaat dan noodzakelijk voor de verwezenlijking. Daarbij dient rekening te worden gehouden met zowel het nadeel dat daaraan kleeft voor de betrokken personen als met het voordeel daarvan voor de samenleving in het algemeen en voor de individuen waaruit zij bestaat. Er dient dus een belangenafweging te worden gemaakt.
- Oordeel: ook aan dit criterium is voldaan daar uit een rekenkundige toets blijkt dat de oudere toetswerknemer onder het sociaal plan een hoger totaalinkomen heeft dan wanneer hij in dienst zou zijn gebleven (afgezien van de waarde van de leaseauto).

Annotatie: Delta Lloyd-zaak (in verband met de overname van Delta Lloyd door Nationale-Nederlanden). De Kantonrechter heeft de toets voor objectieve rechtvaardiging van leeftijdsonderscheid nauwkeurig doorlopen en kwam tot een gewogen oordeel. Uit de uitspraak leid ik af dat bij de toets van het effect van de aftopping (uiteraard) rekening is gehouden met de mogelijkheid een WW-uitkering te ontvangen. Vergelijk ook de ABN AMRO zaak, die inmiddels de Hoge Raad is gepasseerd en is doorverwezen voor afdoening (HR 24 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:114).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2020:142&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 4 februari 2020, ECLI:NL:GHDHA:2020:78

Rubriek: pensioenovereenkomst/bewijs/exhibitieplicht

Samenvatting: de erfgenamen van een overleden werknemer stellen dat deze recht zou hebben gehad op een pensioenregeling, mogelijk bij een verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds (PMT). Hoewel deze stelling op niet meer berust dan een partijgetuigeverklaring van de overleden werknemer, wordt de werkgever op de voet van art. 843a Rv. veroordeeld tot inzage in relevante stukken om te kunnen vaststellen of een (mondelinge) pensioenovereenkomst was gesloten. Het feit dat offertes waren aangevraagd voor een pensioenverzekering vormt onvoldoende bewijs voor het bestaan van een pensioenovereenkomst.

Annotatie: een duidelijke uitspraak, waarbij flinterdun bewijs voor het bestaan van een pensioenovereenkomst (een partijgetuigeverklaring) voldoende was om tot exhibitieplicht voor de werkgever te komen. Interessant is voorts dat kennelijk werd aangenomen dat eventueel achterstallig ouderdomspensioen nog aan de erfgename zou moeten worden uitgekeerd, terwijl werd gesteld dat geen belang meer bestond bij het WAO/WIA-hiaatpensioen. Hier zie ik een verband met HR 22 juni 1990, ECLI:NL:HR:1990:AD1162 inzake pensioenverrekening voor arbeidsongeschiktheidspensioen, waaruit blijkt dat arbeidsongeschiktheidspensioen hoogstpersoonlijk is, ouderdomspensioen niet. Mogelijk lag het belang van de erfgename ook of vooral bij partnerpensioen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2020:78&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 4 februari 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:903

Rubriek: pensioenovereenkomst

Samenvatting: werknemer kiest voor vroegpensioen terwijl hij achteraf financieel gunstiger zou zijn uitgekomen indien van een later ingevoerde vertrekregeling zou zijn gebruik gemaakt. Geen informatieplicht voor de werkgever in individuele situaties bij de keuze voor vroegpensioen te wijzen op een toekomstige vertrekregeling, omdat de werkgever een gerechtvaardigd belang heeft bij geheimhouding van een toekomstig in te voeren vertrekregeling. Beroep op dwaling, misbruik van omstandigheden, goed werkgeverschap en redelijkheid en billijkheid afgewezen.

Annotatie: de reden waarom een werkgever in individuele situaties niet hoeft te informeren over een (mogelijk) op handen zijnde vertrekregeling is waarschijnlijk gelegen in het feit dat werknemers die vroegpensioenering overwegen dan wachten tot de vertrekregeling wordt ingevoerd, waardoor de kosten van zo'n regeling onbeheersbaar worden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2020:903&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 10/2 - 16/2

Rechtbank Amsterdam 3 december 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:10063

Rubriek: pensioenontslag

Samenvatting: pensioenontslag gegeven op grond van de bepaling in de arbeidsovereenkomst dat de arbeidsovereenkomst van rechtswege zou eindigen op de AOW-datum (destijds 65 jaar); pensioenopbouw grotendeels op pensioenleeftijd 65 jaar gebaseerd, pensioenopbouw vanaf 2015 op pensioenrichtleeftijd 67 gebaseerd, vanaf 2018 op pensioenrichtleeftijd 68. Opzegging op grond van art. 7:669, lid 4 BW niet vernietigd op grond van art. 7:681 BW omdat het pensioenontslagbeding zo werd uitgelegd, dat het pensioenontslag op de daadwerkelijke AOW-datum van de werknemer kon worden gegeven (deze was al wel uitgesteld), niet pas op de pensioenrichtleeftijd. Geen strijd met goed werkgeverschap en geen beroep op het onaanvaardbaarheidsleerstuk mogelijk.

Annotatie: art. 7:669, lid 4 BW bevat de regeling dat de werkgever bevoegd is de arbeidsovereenkomst op te zeggen in verband met het bereiken van de AOW-leeftijd door de werknemer. Art. 7:681 BW bevat de regeling dat de Kantonrechter een opzegging kan vernietigen onder toekenning van een billijke vergoeding, kort gezegd indien de opzegging in strijd met de wet is. In deze zaak bleek niet of het pensioenontslagbeding volgens de objectieve uitlegmethode of volgens de Haviltex-formule werd uitgelegd. Mij lijkt dat beide uitlegmethoden tot dezelfde uitkomst zouden hebben geleid.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:10063&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 29 maart 2019, ECLI:NL:OG EABES:2019:55

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: de behoefte aan alimentatie wordt beperkt door eigen pensioeninkomen van de alimentatiegerechtigde, een "401K" werd door partijen als "pensioeninkomen" beschouwd en dit werd door het Gerecht gevolgd.

Annotatie: uiteraard telt eigen pensioeninkomen mee in het kader van het vaststellen van de behoefte aan alimentatie. Zie over het rechtskarakter van een "401K" HR 13 juli 2018, ECLI:NL:HR:2018:1219 (een arbeidsgelateerde "401K" geldt als "pensioen" in de zin van de WVPS).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEBES:2019:55&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 6 februari 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:371

Rubriek: WWZ/gelijkwaardige voorziening/premievrije pensioen opbouw

Samenvatting: verwijzingsarrest na oordeel Hoge Raad (HR 29 maart 2019, ECLI:NL:HR:2019:449). Zoals de Hoge Raad heeft overwogen, is bij de beoordeling of een in een cao opgenomen voorziening gelijkwaardig is aan de wettelijke transitievergoeding uitgangspunt dat een vergelijking wordt gemaakt tussen de op het tijdstip van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst gekapitaliseerde potentiële waarde van de voorziening waarop de desbetreffende werknemer volgens de cao wegens die beëindiging recht heeft, en de transitievergoeding waarop die werknemer volgens de wettelijke regeling recht zou hebben. Feitelijk oordeel dat ook indien het partnerpensioen niet mede in aanmerking wordt genomen, de gekapitaliseerde waarde van de premievrije pensioenopbouw de transitievergoeding overtrof.

Annotatie: in het midden blijft of partnerpensioen "meetelt". Partnerpensioen behoort tot de arbeidsbeloning, maar wordt uit de aard daarvan nimmer door de werknemer zelf genoten. Mij lijkt gezien het oordeel van de Hoge Raad dat de doelstelling van de gelijkwaardige voorziening niet hoeft overeen te komen met de doelstelling van de transitievergoeding verdedigbaar dat partnerpensioen meetelt. Op dit punt moet vervolgrechtspraak worden afgewacht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:371&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 19 december 2019, ECLI:NL:RBZWB:2019:5699 en Rechtbank Den Haag 9 januari 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:14611

Rubriek: pensioen en scheiding/"verboden" alimentatie

Samenvatting: de Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelde dat indien een pensioen-BV onroerend goed verkoopt en de DGA het bedrag opneemt, sprake is van (gedeeltelijke) afkoop van pensioen in eigen beheer, met als gevolg loonbelastingheffing over de commerciële waarde van de aanspraak en heffing van revisierente bij de DGA. De Rechtbank Den Haag oordeelde dat een onzakelijke rekening-courantlening uit een BV als netto-dividenduitdeling geldt waardoor een naheffingsaanslag dividendbelasting terecht was opgelegd.

Annotatie: deze uitspraken tonen aan dat indien een DGA zijn rekening-courant gedwongen moet laten oplopen voor betaling van "verboden" alimentatie, dit draconische gevolgen kan hebben. Zie over dit onderwerp mijn blog "Verboden" alimentatie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2019:5699&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:14611&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor het blog

<https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/blog-verboden-alimentatie/>

Rechtbank Noord-Holland 4 december 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:10837

Rubriek: WWZ/slapend dienstverband/vrijwillige voortzetting pensioenopbouw

Samenvatting: werknemer kreeg na 2 jaar ziekte de keuze tussen beëindiging van het dienstverband met pensioenbouw en een lagere transitievergoeding of zonder pensioenopbouw en een hogere transitievergoeding. Werknemer kiest voor de lagere transitievergoeding met pensioenopbouw. Werknemer stelt achteraf dat hij so wie so recht heeft op premievrije voortzetting van de pensioenopbouw en dat werkgever (Tata Steel) hem heeft misleid. Beroep op dwaling slaagt.

Annotatie: een werkgever die keuzes aanbiedt dient juiste en volledige informatie te verstrekken. Hoewel de lat voor een beroep op dwaling in het algemeen hoog ligt, slaagde het beroep hier waarbij een rol speelde dat Tata Steel een grote, professionele werkgever is.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:10837&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 14 februari 2020, ECLI:NL:HR:2020:276

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA/externe uitvoering rechten ex-partner

Samenvatting:

Overweging 3.1.3:

- Met het uitgangspunt dat de rechtspersoon die een pensioentoezegging doet over voldoende kapitaal moet beschikken om die toezegging te zijner tijd te kunnen nakomen, en het uit de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeiende recht op afstorting van het kapitaal dat nodig is voor het deel van de pensioenaanspraak dat toekomt aan de tot verevening gerechtigde echtgenoot, strookt dat het af te storten kapitaal wordt berekend naar de commerciële waarde van de pensioenaanspraak ten tijde van de afstorting.

Overweging 3.1.4:

- Het voorgaande brengt mee dat naar het tijdstip van echtscheiding bepaald moet worden wat de hoogte is van de pensioenaanspraak van de tot verevening gerechtigde echtgenoot, maar dat de commerciële waarde van die aanspraak – het bedrag dat nodig is om die pensioenaanspraak bij een externe pensioenverzekeraar te verzekeren – bepaald moet worden naar het tijdstip van afstorting door de rechtspersoon.

Overweging 3.2:

- Indien op het moment waarop de afstorting plaatsvindt, onvoldoende kapitaal aanwezig is in de rechtspersoon om én de commerciële waarde van het aandeel in de pensioenaanspraak van de tot verevening

gerechtigde echtgenoot af te storten, én voldoende kapitaal in de rechtspersoon achter te laten om de commerciële waarde van het aandeel in de pensioenaanspraak van de tot verevening verplichte echtgenoot te dekken, zal het tekort in beginsel moeten worden gedeeld, evenredig met de verhouding waartoe de verevening overeenkomstig art. 3 lid 1 Wvps leidt.

- De omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat de rechter tot een andere verdeling komt van het tekort tussen de ex-echtgenoten. Daarvoor is met name plaats indien het aan de vereveningsplichtige echtgenoot is toe te rekenen dat zodanig tekort is ontstaan of is opgelopen.

Overweging 3.3:

- Het voorgaande laat onverlet dat de rechter, gelet op alle omstandigheden van het geval, kan beslissen dat geen aanspraak bestaat op (volledige) afstorting indien de tot verevening verplichte echtgenoot stelt en bij betwisting aannemelijk maakt dat de benodigde liquide middelen niet kunnen worden vrijgemaakt of van elders verkregen zonder de continuïteit van de bedrijfsvoering van de rechtspersoon en de daarmee verbonden onderneming in gevaar te brengen.

Annotatie: de hoofdregel is dat de commerciële waarde van pensioen in eigen beheer en dekkingstekort moeten worden beoordeeld naar de datum waarop het recht op pensioenverevening (en eventueel het recht op bijzonder partnerpensioen) en het recht op externe uitvoering ontstaan (datum einde huwelijk of geregistreerd partnerschap) omdat externe uitvoering per die datum moet worden gerealiseerd. Dat is echter theoretisch, omdat in de praktijk externe uitvoering meestal (veel) later plaatsvindt. Omdat de externe uitvoering in de praktijk veel later wordt gerealiseerd, oordeelde de Hoge Raad dat de commerciële waarde van de pensioenen en eventueel dekkingstekort moeten worden bepaald op de datum waarop externe uitvoering feitelijk wordt gerealiseerd. In deze zaak oordeelde de HR in het kader van verfijning van deze hoofdregels dat indien het aan de vereveningsplichtige (de DGA) valt te verwijten dat dekkingstekort oploopt, van de datum waarop het uiteindelijk dan toch tot externe uitvoering komt moet worden uitgegaan, zodat het tekort voor risico van de DGA komt. In casu was het voor externe uitvoering van de rechten van de vereveningsgerechtigde benodigde bedrag in hoger beroep veel hoger vastgesteld dan in eerste aanleg. Omdat het hogere bedrag ten tijde van het eindigen van het huwelijk had kunnen worden opgebracht, kwam het afnemen van het beschikbare bedrag voor risico van de DGA. De Hoge Raad houdt voor de DGA wel de mogelijkheid van tegenbewijs (dat hem geen verwijt valt te maken van het ontstane dekkingstekort) open. Met deze uitspraak lijkt de kwestie van peildata uitgekristalliseerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Uitspraak Gerechtshof Den Haag

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:8995&showbutton=true&keyword=pensioen>

Conclusie AG:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:1007&showbutton=true&keyword=pensioen>

Hoge Raad

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2020:276&showbutton=true&keyword=pensioen>

Zie verder link naar mijn artikel in EB over de uitspraak (EB 2020/XX):

Rechtbank Amsterdam 23 december 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:10052

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting

Samenvatting:

- **Overweging 9 (algemeen):** De werkingssfeerbepaling is ruim geformuleerd en daarmee heeft de verplichtstelling in beginsel een groot bereik. Dit betekent dat ook nieuwe initiatieven van ondernemingen, zoals het verkopen van waren via een website, waarmee ten tijde van het tot stand komen van de verplichtstelling geen rekening is gehouden, onder het bereik van de verplichtstelling kunnen vallen. Tussen partijen is ook niet in geschil dat de omstandigheid dat Greetz alleen bereikbaar is voor klanten via haar website op zichzelf niet maakt dat zij niet onder de verplichtstelling valt.
- **Overweging 13 (feitelijke uitleg relevante werkingssfeerbepaling):** Zoals ook de Hoge Raad in het Vector-arrest van 24 februari 2012 (ECLI:NL:HR:2012:BU9889) ten aanzien van de werkingssfeer van een CAO heeft bepaald, brengt een redelijke uitleg van de tekst "andere bedrijvigheid" met zich dat daaronder niet alle werkzaamheden vallen van werknemers die "fysiek" geen detailhandel bedrijven, maar alleen die werkzaamheden die ten gunste van andere bedrijvigheid dan detailhandel aan de onderneming bijdragen. Vaststaat dat Greetz geen andere bedrijvigheid exploiteert dan de verkoop van de bestelde producten. Conclusie is dan ook dat de arbeidsuren van werknemers die niet "fysiek" detailhandelswerkzaamheden uitvoeren bij Greetz wel worden ingezet om degene die dat wel doen daartoe in staat te stellen, te ondersteunen of anderszins te faciliteren of ervoor te zorgen dat de producten afzet vinden, door bijvoorbeeld de website te optimaliseren, producten te personaliseren en deze uiteindelijk te bezorgen. Ook de administratieve en HR-werkzaamheden dienen dan ook in ieder geval deels te worden toegerekend aan de bedrijfsvoering in hoofdzaak, te weten detailhandel. Greetz valt met betrekking tot de loonkosten dan ook niet onder de uitzondering van de werkingssfeerbepaling.

Annotatie: omdat de werkingssfeerbepaling ruim is geformuleerd komt de Kantonrechter niet aan toepassing van het "duidelijkheids criterium" toe. Zie verder mijn annotatie bij Rechtbank Midden-Nederland 27 november 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:6141

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:10052&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 17/2 - 23/2

Rechtbank Gelderland 5 februari 2020, ECLI:NL:RBGEL:2020:665

Rubriek: pensioenontslag

Samenvatting: het begrip "de pensioengerechtigde leeftijd" in de arbeidsovereenkomst van een medewerkster van de Orde van Advocaten dient te worden uitgelegd op basis van de Haviltex-maatstaf. Taalkundige uitleg geeft

geen uitsluitel, omdat naar de letter zowel de AOW-gerechtigde leeftijd als de (hogere) pensioenrichtleeftijd kan zijn bedoeld. Omdat de pensioendatum door de werknemer kan worden gekozen, terwijl de AOW-datum wel een vaste datum is die niet door de werkneemster kon worden beïnvloed, ligt het naar het oordeel van de rechtbank voor de hand voor de toepassing van het pensioenontslagbeding uit te gaan van de AOW-leeftijd. Ook uit feitelijke omstandigheden vloeide voort dat werd beoogd dat werkneemster op haar AOW-datum zou stoppen met werken. Tot slot gaat het Nederlandse ontslagsysteem uit van het eindigen van een arbeidsovereenkomst bij het bereiken van de AOW-datum. Het beroep op de contra-proferentem regel faalde omdat Haviltex-uitleg mogelijk bleek.

Annotatie: werkneemster deed nog beroep op Gerechtshof Amsterdam 10 september 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:3347 en van het Gerechtshof 's-Hertogenbosch 22 maart 2016, ECLI:NL:GHSE:2016:1083. In het arrest uit Amsterdam is in de kern overwogen dat de pensioenleeftijd die leeftijd is die volgt uit het pensioenreglement en in het arrest uit 's-Hertogenbosch was dat de AOW-leeftijd. De uitspraken lijken tegenstrijdig maar waren dat niet, omdat de feitelijke omstandigheden afweken en ook afweken van die in deze zaak zodat Haviltex-uitleg tot afwijkende uitkomsten leidde. Interessant voor de rechtsontwikkeling rond uitleg van overeenkomsten is dat de Kantonrechter de facto oordeelde dat contra proferentem-uitleg pas aan de orde komt indien de toepasselijke Haviltex-uitleg niet mogelijk blijkt, als een soort subsidiaire uitlegmethode.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2020:665&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 19 februari 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:374

Rubriek: samenloop/cumulatie

Samenvatting: inkomsten uit vroegpensioen in mindering gebracht op de WW-uitkering van betrokkenen. De CRvB loopt de regelgeving rond anticumulatie en de wijzigingen daarvan af. In casu kwam het vroegpensioen in mindering op de WW hoewel het recht op vroegpensioen ontstond uit hoofde van een dienstbetrekking die bestond naast de dienstbetrekking waaruit recht op WW voortvloeide, omdat uit hoofde van die andere dienstbetrekking een vrijstelling voor het verrichten van de bedongen arbeid bestond. De uitzonderingsbepaling dat WW niet wordt gekort met (vroeg)pensioen uit hoofde van een andere gelijktijdig bestaande dienstbetrekking moet restrictief wordt geïnterpreteerd (omdat uitzonderingsregelingen uit hun aard restrictief moeten worden geïnterpreteerd) in die zin dat de uitzondering niet geldt als vrijstelling voor het verrichten van de bedongen arbeid bestond uit hoofde van de dienstbetrekking waaruit het (vroeg)pensioen voortvloeide. De dienstbetrekking wordt dan feitelijk niet "vervuld" volgens het wettelijke criterium van de uitzonderingsbepaling (in casu kon de nieuwe dienstbetrekking worden aanvaard in verband met de vrijstelling van arbeid uit hoofde van de oude, zodat deze feitelijk daarvoor in de plaats kwam).

Annotatie: een ingewikkelde anticumulatieregeling, als volgt samen te vatten (ontleend aan de uitspraak):

- Art. 47, lid 1 WW: inkomsten uit arbeid komen in mindering op een WW-uitkering

- Art. 47, lid 2 WW: wat onder "inkomsten" valt moet worden vastgesteld op basis van het Algemeen inkomensbesluit (AIB)
- Art. 3:5, lid 4, aanhef en onder a AIB: onder "inkomsten" vallen OP, OPT en AOW-vervangend OPT
- Art. 3:5, lid 7 AIB-oud: OP(T) uit andere dienstbetrekking dan die waaruit WW bestaat komt niet in mindering op de WW, mits de dienstbetrekking gelijktijdig bestonden op het moment dat de WW ingaat
- Art. 3:5, lid 7 AIB-nieuw (vanaf 1 mei 2018): OP(T) uit hoofde van andere dienstbetrekking komt niet in mindering op WW ontstaan uit dienstverband dat werd aangegaan na ingang OP(T)
- Art. 3:5, lid 8 AIB-nieuw: OP(T) komt niet in mindering op de WW als het OP(T) al in aanmerking werd genomen voor een eerdere vaststelling van een uitkering op grond van de WW
- Brief SZW 24 februari 2018:
 - ratio van de regeling dat een OP(T) dat al bij een eerdere vaststelling van een WW-uitkering is verrekend niet nogmaals wordt verrekend is te voorkomen dat de perverse prikkel ontstaat om eenmaal in de WW geen nieuw dienstverband meer te aanvaarden (omdat het OP(T) dan wordt gekort als vervolgens toch moet worden teruggevallen op de WW);
 - begrip "in aanmerking werd genomen" ruim opvatten: de uitzondering geldt ook als uit hoofde van het eindigen van een eerdere dienstbetrekking recht op WW ontstond, maar de WW niet werd aangevraagd;
 - het AIB-nieuw gold ook voor bestaande situaties, herbeoordeling

Opgemerkt zij dat uitzonderingsbepalingen uit hun aard beperkt moeten worden uitgelegd, dat lijkt zowel bij Haviltex-uitleg (tenzij een andere bedoeling uit een uitzonderingsbepaling zou blijken) als bij objectieve uitleg te gelden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2020:374&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 12 februari 2020, ECLI:NL:RBMNE:2020:478

Rubriek: WWZ/pensioenschade/billijke vergoeding

Samenvatting: ontslag op staande vet niet rechtsgeldig beoordeeld, pensioenschade ontstaan doordat de ontslagen werknemer het inkomensgat heeft overbrugd door zijn pensioen vervroegd te laten ingaan in aanmerking genomen als onderdeel van de billijke vergoeding.

Annotatie: bij de vaststelling van een transitievergoeding speelt pensioenschade geen rol. Omdat de billijke vergoeding wordt vastgesteld rekening houdend met alle omstandigheden van de te beoordelen situatie, kan pensioenschade wel een rol spelen.

Annotatie: vgl. Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 31 maart 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:2800 (billijke vergoeding bestaande uit inkomensschade tot pensioendatum en punitief element; geen expliciet recht op pensioenschadevergoeding), Hoge Raad 30 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1187 (uitgangspunt bevestigd dat bij het vaststellen van de billijke vergoeding met de gevolgen van een onrechtmatig ontslag rekening mag worden gehouden; pensioenschade niet expliciet benoemd), Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 27 november 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:10330 (ondanks pensioenschade na

collectief ontslag gevolgd door indiensttreding bij een andere werkgever was sprake van rechtsgeldig ontslag zodat geen recht op pensioenschadevergoeding bestond en Gerechtshof 's-Hertogenbosch 14 november 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:4183 (recht op pensioenschadevergoeding omdat het ontslag kort voor de pensioendatum werd gegeven).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2020:478&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Limburg 12 februari 2020, ECLI:NL:RBLIM:2020:1065

Rubriek: insolventie

Samenvatting: toepassing van art. 22a, lid 1, aanhef en onder a Fw.; het gedeelte van het kapitaal opgebouwd uit premiebetaling aan een verzekeraar door een failliet tijdens faillissement uit het hem ter beschikking staande inkomen valt buiten de boedel omdat het "pertinent onredelijk" zou zijn als dat wel het geval zou zijn.

Annotatie: zie in verband met de toepassing van art. 22a Fw. mijn annotatie bij Rechtbank Rotterdam 23 mei 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:4366, PJ 2019/96 (afkoop levensverzekering bestemd voor oudedagsvoorziening in het kader van schuldsanering door rechter-commissaris toegestaan omdat de saniet een volledige AOW-uitkering in het vooruitzicht had die werd geacht te voorzien in een voldoende inkomen voor levensonderhoud na pensionering zodat geen sprake was van onredelijke benadeling) en Rechtbank Noord-Holland 28 mei 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:4602, PJ 2019/97 (afkoop klein bijzonder partnerpensioen in het kader van wettelijke schuldsanering; bijzonder partnerpensioen geldt niet als hoogstpersoonlijk maar heeft wel verzorgingskarakter; afkoop getoetst aan het criterium van onredelijke benadeling met als uitkomst dat afkoop niet werd toegestaan. Klik [hier](#) voor de annotatie

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2020:1065&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 24 december 2012, ECLI:NL:RBNHO:2019:10771

Rubriek: anticumulatie/samenloop/prepensioen bij arbeidsongeschiktheid en WW
Samenvatting: geen toepassing van de anticumulatieregeling bij twee elkaar opvolgende dienstverbanden bij dezelfde werkgever waarbij andere werkzaamheden werden verricht (aangepaste werkzaamheden in verband met ingetreden gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid).

Annotatie: in deze situatie geen toepassing van de anticumulatieregeling; zij de annotatie bij CRvB 19 februari 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:374.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:10771&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 24/2 - 1/3

Rechtbank Den Haag 11 februari 2020, ECLI:NL:RBDHA:2020:1061

Rubriek: toeslagverlening/onbedoeld onvoorwaardelijke toeslagverlening

Samenvatting: wijziging van onbedoeld onvoorwaardelijke toeslagverlening in strijd met het dwingendrechtelijk karakter van art. 20 Pensioenwet (de wetgever koos voor bescherming van werknemers boven solidariteit), beroep op art. 6:248, lid 2 BW door de werkgever (het fractiebureau van het CDA) afgewezen, mede omdat de financiële last als gevolg van invoering van de Pensioenwet (voorfinanciering van de onvoorwaardelijk geworden toeslagverlening door het moeten opnemen van een voorziening) zou zijn voorzien en omdat de wens van het fractiebureau om alle gewezen deelnemers en deelnemers gelijk te gaan behandelen art. 20 Pensioenwet niet opzij kan zetten op basis van het leerstuk van het onaanvaardbaar rechtsgevolg.

Annotatie: kennelijk eiste de verzekeraar geen vóórfinanciering van de toekomstige onbedoeld onvoorwaardelijk geworden toeslagverlening zodat het CDA-fractiebureau kon volstaan met het opnemen van een voorziening. Omdat de verzekeraar normadressaat is voor de nakoming van de onbedoeld onvoorwaardelijk geworden toeslagverlening, was deze kennelijk bereid het insolventierisico van het fractiebureau te blijven lopen. Voor het overige herhaal ik onder verwijzing naar mijn uitgebreide annotatie bij Gerechtshof Den Haag 21 januari 2020, ECLI:NL:GHDHA:2020:25 dat deze uitspraak in mijn visie onjuist is. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2020:1061&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 25 februari 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:1562

Rubriek: uitleg pensioenreglement BPF

Samenvatting: premievrije pensioenopbouw in verband met arbeidsongeschiktheid gefixeerd op de mate van arbeidsongeschiktheid ten tijde van het verkrijgen van het recht op WIA-uitkering; ook bij slapend dienstverband geen verhoging van de premievrije pensioenopbouw bij latere toename van de arbeidsongeschiktheid op grond van taalkundige uitleg van het pensioenreglement van het BPF; beroep op hardheidsclausule afgewezen.

Annotatie: een duidelijke uitspraak met voor de hand liggende uitkomst. De vraag rijst op de werknemer zijn werkgever met succes zou kunnen aanspreken. Dat lijkt niet het geval, omdat het pensioenreglement van het BPF nu eenmaal bepalend is voor zijn pensioenopbouw.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2020:1562&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 3 februari 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:821

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting

Samenvatting: Greenpeace niet verplicht tot aansluiting bij BPF Koopvaardij; uitleg verplichtstellingsbesluit aan de hand van de CAO-uitlegmethode waarbij vast staat dat een schriftelijke toelichting waarop kan worden teruggegrepen ontbreekt; hoewel de schepen van Greenpeace naar taalkundige uitleg niet als pleziervaartuigen zijn aan te merken, volgt uit systematische uitleg van het verplichtstellingsbesluit van BPF Koopvaardij (zijn de schepen van Greenpeace "zeeschepen" die onder de werkings sfeer van BPF Koopvaardij vallen of "pleziervaartuigen" die zijn uitgezonderd) dat zij gezien wethistorische uitleg van het begrip "zeeschip" onder de uitzondering voor pleziervaartuigen vallen.

Bovendien is Greenpeace geen werkgever in de bedrijfstak Koopvaardij, omdat Greenpeace zich niet bezig houdt met handel en transport over zee. Het kennelijke feit dat andere organisaties met ideële doelstelling wel zijn aangesloten bij BPF Koopvaardij maakt dit niet anders, omdat niet vast staat dat het in situaties om verplichte aansluiting gaat.

Annotatie: een zeldzaam voorbeeld van uitleg van een verplichtstellingsbesluit volgens systematische uitleg gecombineerd met wetshistorische uitleg. De Rechtbank had ook met toepassing van het "duidelijkheids criterium" tot het oordeel kunnen komen dat Greenpeace niet onder de werkingsfeer van BPF Koopvaardij valt, omdat aanstonds duidelijk is dat Greenpeace niet tot de bedrijfstak koopvaardij (handel en transport) behoort. Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 10 september 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:7382 en mijn annotatie daarbij in het rechtspraakoverzicht over 2019. Ook had de Rechtbank tot dat oordeel kunnen komen met toepassing van het leerstuk van het onaannemelijk rechtsgevolg. De Rechtbank koos echter niet de weg van de minste weerstand maar oordeelde op basis van de in het verplichtstellingsbesluit van BPF Koopvaardij gehanteerde begrippen "zeeschepen" en "pleziervaartuigen" door het begrip "zeeschepen" wetshistorisch te interpreteren, dat ondanks het feit dat de schepen van Greenpeace naar taalkundige uitleg geen "pleziervaartuigen" zijn, systematisch gezien zij toch onder de uitzondering voor pleziervaartuigen moeten vallen omdat ze nu eenmaal geen "zeeschepen" zijn. Daarbij speelde nog een rol dat de werkgeversorganisatie die bij de aanvraag tot verplichtstelling van BPF Koopvaardij was betrokken wist dat Greenpeace zou zijn uitgezonderd en daarmee had ingestemd. Die overweging was echter niet dragend voor het oordeel van de Rechtbank en zou dat ook niet hebben kunnen zijn, omdat dat niet binnen objectieve uitleg zou passen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2020:821&showbutton=true&keyword=koopvaardij>

Week 2/3 – 8/3

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 28 januari 2020, ECLI:NL:OGHACMB:2020:21

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: het Hof veroordeelt de verrekeningsplichtige tot pensioenverrekening ineens. Indien pensioenverrekening ineens niet mogelijk is, is hij verplicht tot uitgestelde pensioenverrekening, waarbij reeds uitbetaalde pensioentermijnen alsnog moeten worden betrokken. Onderzoek of de vordering over het verleden moet worden uitgesmeerd over de toekomst met toepassing van art. 3:185, lid 3 BW (regeling inhoudend dat de rechter bevoegd is om te bepalen dat een uitbetaling op grond van overbedeling in termijnen wordt verricht).

Annotatie: het Hof volgde niet de lijn in de rechtspraak dat uitgestelde pensioenverrekening achterwege blijft ten aanzien van reeds uitgekeerde pensioentermijnen, waarschijnlijk omdat de pensioenverrekeningsplichtige al bij ingang pensioen met de vordering bekend was of omdat pensioenverrekening met terugwerkende kracht niet tot een onaannemelijk rechtsgevolg zou leiden. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2020:21&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 3 maart 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:768

Rubriek: advisering; informatieplicht

Samenvatting: de zaak betreft de FLO-regeling (FLO = Functioneel Leeftijds Ontslag) bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Vanaf leeftijd 60 kon 80% van het inkomen worden verkregen op voorwaarde dat dat de FPU-uitkering op de vroegst mogelijke datum zou ingaan en het levenslang ouderdomspensioen vanaf leeftijd 65. Het wegvallen van de FPU als gevolg van de VPL-wetgeving werd ondervangen door de mogelijkheid het levenslang ouderdomspensioen te vervroegen, waarvoor financiële ruimte zou bestaan omdat de FPU was omgezet in een verhoging van het levenslange ouderdomspensioen. Appellant vordert schadevergoeding van ABP omdat ABP krachtens een overeenkomst van opdracht met het Ministerie de informatieverplichtingen van het Ministerie zou hebben overgenomen en de advisering door het ABP onjuist zou zijn geweest. Het Hof oordeelde dat het ABP wel voorlichting gaf, maar geen (persoonlijk) advies. Het Ministerie had appellant moeten informeren over de FLO-regeling, dat lag niet op de weg van ABP. Appellant mocht niet vertrouwen dat zijn pensioen bij vervroeging niet lager zou worden.

Annotatie: het Hof onderscheidt voorlichting (algemene informatie over arbeidsvoorwaardelijke regelingen) van advies (informatie toegespitst op de persoonlijke situatie van betrokkenen). Dat lijkt voor de hand te liggen omdat persoonlijk advies door een Wft-pensioenadviseur of een Wft-financieel planner zou moeten worden gegeven.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:768&showbutton=true&keyword=pensioen>

PHR 14 februari 2020, ECLI:NL:PHR:2020:164

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting

Samenvatting: valt Food Connect onder BPF VLEP; de activiteit is het bereiden, samenstellen en leveren van maaltijden aan particulieren en (cliënten van) (zorg)instellingen? Neen, omdat de maaltijden weliswaar onder het begrip "kant en klaar maaltijden" zoals dat voorkomt in het verplichtstellingsbesluit vallen, maar niet "fabrieksmatig" worden geproduceerd. Het vereiste "fabrieksmatig" ziet zowel op "bereiden" en "samenstellen" in de zinsnede "fabrieksmatig bereiden of samenstellen" in het verplichtstellingsbesluit. De AG volgt grammaticale en systematische uitleg. Het woord "fabrieksmatig" werd door het Hof ingevuld zonder schending van een rechtsregel en voldoende gemotiveerd, omdat het Hof het door het Hof geïnterpreteerde algemeen spraakgebruik volgde, die ook aansluit bij de betekenis van "fabrieksmatig" in woordenboeken. Daarbij speelde een rol dat BPF VLEP niet had betwist dat de koks van Food Connect elke maaltijd aan de hand van specifieke wensen van de klant samenstellen. Uitleg van de aanpalende CAO kan voor zover nodig een rol spelen bij uitleg van het verplichtstellingsbesluit van een verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds. Nog meer een detail: een "kookketel" is geen "machine", maar ook dat anders zijn, dan nog is bij Food Connect geen sprake van het "fabrieksmatig" bereiden, samenstellen en leveren van maaltijden. Ook het feit dat de maaltijden van Food Connect weliswaar een dag kunnen worden bewaard maakt niet dat sprake is

van gemakvoeding omdat de maaltijden in beginsel voor onmiddellijke consumptie zijn bestemd.

Annotatie: de beoordeling van deze zaak rustte op objectieve interpretatie van begrippen uit het werkingsfeerbesluit van BF VLEP. Het duidelijkheidscriterium speelde in deze zaak geen rol, althans niet in die zin dat de zaak werd beoordeeld op basis van het criterium of bij lezing van het verplichtstellingsbesluit "aanstands duidelijk" is dat Food Connect onder de werkingsfeer van BPF VLEP zou vallen met als "snelle" conclusie dat dat wel of niet het geval zou zijn.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2020:164&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 9/3 – 15/3

Rechtbank Overijssel 6 maart 2020, ECLI:NL:RBOVE:2020:1035

Rubriek: uitleg pensioenovereenkomst

Samenvatting: pensioenovereenkomst bevat de regeling dat de pensioenopbouw bij ABP gedurende de periode dat betrokkene (een politiefunctionaris) gebruik maakt van de Regeling partieel uittreden (RPU) ongewijzigd blijft, maar dat blijkt om fiscale redenen voor medewerkers jonger dan 58 jaar anders uit te pakken. Werkgever gebonden aan pensioenreglement van ABP en betrokkene wist of had kunnen weten dat niet de werkgever maar ABP over de pensioenopbouw gaat. De formulering van de pensioenovereenkomst was juist op het moment dat deze werd aangegaan en betrokkene kon daarin geen ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke garantie in lezen dat ook bij wijziging van de regelgeving volledige pensioenopbouw zou blijven bestaan. Betrokkene had van de mogelijkheid van vrijwillige pensioenopbouw gebruik kunnen maken, zodat de werkgever niet verplicht was tot compensatie.

Annotatie: betrokkene deed een beroep op grammaticale interpretatie, maar daarin ging de rechtbank niet mee. De rechtbank liet zich er niet over uit of Haviltex-uitleg of objectieve uitleg moest worden gevolgd. Het oordeel dat de werkgever niet verplicht was tot compensatie ligt in lijn van de vele rechtspraak dat pensioenschade als gevolg van gewijzigde wetgeving niet zonder meer hoeft te worden gecompenseerd, maar de overweging dat betrokkene op basis van vrijwillige pensioenopbouw zijn pensioenschade zelf had kunnen repareren lijkt feitelijke en wettelijke grondslag te missen (feitelijk was niet gesteld dat deze mogelijkheid bestond; deze mogelijkheid lijkt in elk geval geen grondslag voor het oordeel dat geen verplichting tot compensatie bestond).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2020:1035&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 10 maart 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:877

Rubriek:

- Pensioenovereenkomst/partnerpensioen
- Procesrecht/vrijwaring

Samenvatting: arbeidsovereenkomst die werd aangegaan toen bij de werkgever nog geen pensioenregeling bestond bevat bepaling dat geen pensioenregeling geldt; werknemer doet afstand van deelneming aan de later bij de werkgever

geïntroduceerde pensioenregeling en vast stond dat nimmer pensioenpremie was afgedragen en de werknemer daar nimmer tegen protesteerde. Geen reden om aan te nemen dat de werknemer geen afstand zou hebben gedaan, indien hij zich de reikwijdte daarvan zou hebben gerealiseerd (hij deed afstand omdat hij vond dat hij al voldoende pensioen had opgebouwd en ontving hoger tantième). Onder deze omstandigheden komt aan de partner van de werknemer na diens overlijden geen partnerpensioen ten laste van de werkgever toe; die vordering stuit af op het onaanvaardbaarheidsleerstuk. Argument dat afstand volgens het pensioenreglement van de verzekeraar niet mogelijk was, maakte het niet anders. Oproeping in vrijwaring van een derde voor het eerst in hoger beroep niet mogelijk.

Annotatie: een belangrijke uitspraak die duidelijkheid brengt over de afstandsverklaring. Afstand van deelneming aan de pensioenregeling kan tussen werkgever en werknemer worden overeengekomen en is rechtsgeldig ten opzichte van de partner van de werknemer, zodat de afstand tegen die partner kan worden ingeroepen indien deze partnerpensioen (of vervangende schadevergoeding) vordert van de werkgever na het overlijden van de werknemer. De uitspraak is juist, daar afstand niet in strijd is met de wet, de openbare orde of de goede zeden (art. 3:40 BW) zodat afstand, gezien de contractvrijheid die aan het Nederlandse vermogensrecht ten grondslag ligt, mogelijk is. Partnerpensioen vloeit voort uit een derdenbeding door de werknemer van zijn werkgever bedongen ten behoeve van zijn partner. Wordt het beding niet gemaakt, dan bestaat ook geen recht voor de derde/de partner. In de praktijk is het wel aan te raden de partner "voor gezien" te laten tekenen, maar de partner hoeft uitdrukkelijk niet "voor akkoord" te tekenen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:877&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 21 februari 2020, ECLI:NL:RBZWB:2020:864
Rubriek:

- pensioen en scheiding/alimentatie
- pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting: voorhuwelijks nihilbeding alimentatie nietig wegens strijd met art. 1:400, lid 2 BW en beroep op nietigheid leidt niet tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg in lijn van art. 6:2 BW (het betrof een echtscheiding waarop Nederlands recht van toepassing was), desondanks geen alimentatie toegekend omdat sprake was van een verwijtbaar en voor herstel vatbaar inkomensverlies aan de zijde van de alimentatiegerechtigde zodat de "behoefte" aan alimentatie ontbrak; uitleg regeling omtrent pensioenverevening in huwelijkse voorwaarden aan de hand van het Haviltex-criterium (verevening beperkt tot het tijdens het huwelijk door de vereveningsplichtige opgebouwde pensioen totdat een sabbatical van de vereveningsgerechtigde zou eindigen en de vereveningsgerechtigde zelf weer pensioen zou gaan opbouwen).

Annotatie: in de praktijk wordt vaak verondersteld dat alimentatie in het kader van huwelijkse voorwaarden kan worden uitgesloten, uit deze uitspraak blijkt dat dit niet mogelijk is. Verder blijkt dat op het punt van pensioenverevening de contractvrijheid veel mogelijk maakt, maar de vraag is of een pensioenuitvoerder de gemaakte afspraak zal kunnen uitvoeren, omdat afwijking van het wettelijk standaardsysteem is beperkt tot een afwijkend percentage en/of een afwijkende

periode. De afspraak uit de huwelijksvoorwaarden zal moeten worden "vertaald" binnen dit wettelijke kader.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2020:864&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 3 maart 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:1868

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: berekening draagkracht voor betaling alimentatie door een DGA niet beperkt tot DGA-salaris, omdat het DGA-salaris hoger zou kunnen worden vastgesteld.

Annotatie: deze uitspraak raakt de problematiek van "verboden" alimentatie. In mijn artikelen in EB 2018/5 en EB 2018/14. Het Hof liet na de pensioenuitkeringstoets (art. 2:216 BW) expliciet uit te voeren, terwijl kennelijk wel sprake was van pensioen in eigen beheer. Het Hof ging af op een rapportage van een deskundige. Niet blijkt of die deskundige de pensioenuitkeringstoets correct had verricht (door het pensioen commercieel te waarderen). Indien dat niet het geval zou zijn, bestaat de mogelijkheid dat verhoging van het DGA-salaris dit salaris onzakelijk maakt, of dat dividendopnamen die noodzakelijk zijn om de alimentatie te kunnen voldoen verboden zijn, zodat de DGA wordt gedwongen (een deel van) de verschuldigde alimentatie te financieren uit opnamen in rekening-courant. Het gevolg daarvan kan zijn dat de belastingdienst het pensioen in eigen beheer als vroegtijdig genoten beschouwt, met als gevolg dat loonbelasting over de marktwaarde en revisierente moet worden voldaan. Ik heb bepleit dat indien aan een DGA een alimentatie wordt opgelegd die niet uit het DGA-salaris kan worden voldaan, de rechter de pensioenuitkeringstest ambtshalve moet uitvoeren in het kader van de wettelijke verplichting de gronden voor vorderingen en verweer ambtshalve aan te vullen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2020:1868&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 29 januari 2020, ECLI:NL:RBNNE:2020:995

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/bestuurdersaansprakelijkheid

Samenvatting:

- over vordering uit hoofde van bestuurdersaansprakelijkheid op grond van onrechtmatige daad van curator dient te worden beslist voorafgaand aan beslissing over vorderingen ter zake bestuurdersaansprakelijkheid van individuele schuldeisers (in casu het BPF dat een beroep deed op bestuurdersaansprakelijkheid voor achterstallige premie).
- Uit de tekst van artikel 23 Wet Bpf volgt dat zowel de onmiddellijke als de middellijke bestuurder hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de bijdragen; er is sprake van een collectieve aansprakelijkheid, waarbij de taakverdeling binnen een bestuur in beginsel niet relevant is (Kamerstukken II 1999/2000, 27073, nr 3, p. 21 (MvT)). In casu aansprakelijkheid.
- De melding betalingsonmacht moet op grond van artikel 2 lid 1 van het Besluit worden gedaan uiterlijk veertien kalenderdagen na de dag waarop de bijdrage op grond van de desbetreffende regeling omtrent de te betalen bijdrage, dan wel op grond van de statuten en reglementen

van het bedrijfstakpensioenfonds, had moeten zijn voldaan. Met deze termijn wordt invulling gegeven aan het begrip 'onverwijld' in artikel 23 lid 2 Wet Bpf, aldus de nota van toelichting bij het Besluit (Stb. 2000, 631, p. 4-5). De meldingsplicht van betalingsonmacht voor premieplichtige vennootschappen is een wettelijke plicht waarvan zowel [B.V. 3] als haar bestuurders op de hoogte dienen te zijn. Dat voornoemde meldingsplicht een constitutief vereiste betreft heeft ook het Hof Arnhem-Leeuwarden geoordeeld in het arrest van 8 januari 2013 (ECLI:NL:GHARL:2013:BY9435).

- Nu de meldingsplicht betalingsonmacht een wettelijke plicht is, ligt het niet op de weg van het Pensioenfonds om de vennootschap en de desbetreffende bestuurders te wijzen op deze meldingsplicht. Het enkele feit dat het Pensioenfonds op de hoogte zou zijn geweest van de moeilijke financiële omstandigheden van de vennootschap heeft dan ook niet te gelden als een geldige melding betalingsonmacht (vgl. Hof Den Haag 3 juni 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:1860).
- Wat betreft de meldingsplicht voor de premienota's die na datum faillissement zijn gezonden merkt de rechtbank op dat na het uitspreken van het faillissement de bestuurder ingevolge artikel 23 Faillissementswet niet meer handelingsbevoegd is ten aanzien van het vermogen van de vennootschap en kan een pensioenfonds als schuldeiser ook geen rechten meer ten aanzien van de vennootschappen uitoefenen buiten de curator om, zodat een meldingsplicht na faillissement niet meer aan het doel van de melding beantwoordt.

Annotatie: de uitspraak maakt duidelijk dat de termijn van 14 dagen voor melding betalingsonmacht gaat lopen vanaf de datum van verzending door de premienota door het BPF. In dit opzicht ligt de uitspraak in lijn van Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 15 oktober 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:8464 waarin werd geoordeeld dat aan een BPF verschuldigde pensioenpremie opeisbaar wordt vanaf het verzenden van de premienota, niet vanaf het ontstaan van de aansluitplicht. Zie ook mijn annotatie bij die uitspraak. Melding ten aanzien van premienota's vervallen vanaf faillissement is niet noodzakelijk.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2020:995&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 16/3 – 22/3

Gerechtshof Amsterdam 21 januari 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:111

Rubriek:

- bijzonder partnerpensioen
- procesrecht/processueel ondeelbare rechtsverhouding

Samenvatting:

- **Pensioenrechtelijk/verdeling kapitaal.** kapitaalverzekering met pensioenclausule (C-polis) met als begunstigde bij leven op de pensioendatum de verzekeringnemer/verzekerde respectievelijk bij overlijden de echtgenote van de verzekeringnemer; Ex-echtgenote heeft recht op bijzonder partnerpensioen op grond van art. 22, lid 1 Regelen verzekeringsovereenkomsten Pensioen- en spaarfondsenwet; inhoudelijk gelijk aan art. 8a Pensioen- en spaarfondsenwet). Het bijzonder

partnerpensioen is gelijk aan het partnerpensioen opgebouwd tot datum scheiding. Dat betekent dat de uitkering op de pensioendatum moet worden aangewend voor ouderdomspensioen, bijzonder partnerpensioen en partnerpensioen voor de opvolgende partner in de verhouding 100:70. De ex-partner verkrijgt recht op uitbetaling van 50% van het gedeelte van het aangekochte ouderdomspensioen dat aan de huwelijkse periode moet worden toegerekend en op het bijzonder partnerpensioen. Het resterende partnerpensioen komt toe aan de opvolgende partner.

- **Pensioenrechtelijk/begunstiging.** Het feit dat de echtgenote als begunstigde gold voor de uitkering bij overlijden betekent niet dat geen recht op bijzonder partnerpensioen bestaat. De redenering dat pas een pensioenaanspraak ontstaat na uitkering van het kapitaal bij leven op de pensioendatum gaat niet op. Een pensioenaanspraak is een voorwaardelijk recht dat ontstaat met het aangaan van de pensioenovereenkomst, zodat het al bestaat ten tijde van de ontbinding van de huwelijksgoederengemeenschap, ook al is het pensioen dan nog niet tot uitkering gekomen. Verwijzing naar HR 27 november 1981, ECLI:NL:HR:1981:AG4271 inzake Boon/Van Loon. Geen beoordeling van de situatie bij overlijden van de verzekerde vóór diens pensioendatum, omdat de verzekerde op zijn pensioendatum in leven was.
- **Procesrechtelijk.** Geen sprake van een procesueel ondeelbare rechtsverhouding met als gevolg dat ook de bijzondere partner naast de verzekeraar partij dient te zijn bij de procedure om deze te kunnen beoordelen. Het ouderdomspensioen en het (bijzonder) partnerpensioen zijn van elkaar te onderscheiden aanspraken. Weliswaar is onwenselijk dat tegenstrijdigheden kunnen ontstaan, maar dan maakt niet dat het *rechtens* noodzakelijk is dat de ex-partij wordt bij de procedure.

Annotatie. Een rechttoe, rechtaan toepassing van de regelgeving rond bijzonder partnerpensioen op een kapitaalverzekering met pensioenclausule. Als in de pensioenovereenkomst is bepaald dat het partnerpensioen 70% van het ouderdomspensioen bedraagt, dient het kapitaal in de verhouding 100:70 te worden verdeeld over ouderdomspensioen en partnerpensioen. Een ex-partner verkrijgt dan het gedeelte van het totale partnerpensioen opgebouwd tot datum scheiding. Daarmee is de kous nog niet helemaal af, omdat een restvraag is hoe het partnerpensioen opgebouwd tot de pensioendatum moet worden berekend. Dient dat evenredig in de tijd te worden berekend, of aan de hand van het verloop van de premievrij waarde van de verzekering? Een restvraag blijft tevens hoe het oordeel zou hebben uitgekapt indien de verzekerde vóór diens pensioendatum zou zijn overleden. Dit mede gezien het bestaan van een risicoverzekering bij een andere verzekeraar. Het antwoord op die vraag hangt af van de pensioenovereenkomst. Indien de pensioenovereenkomst inhield dat bij overlijden vóór de pensioendatum van de verzekerde slechts recht bestond op partnerpensioen indien de verzekerde nog bij de werkgever in dienst was, zou geen recht op bijzonder partnerpensioen hebben bestaan (dan was sprake van risicodekking voor het partnerpensioen bij overlijden vóór de pensioendatum en die dekking vervalt bij het eindigen van het dienstverband). Indien deze beperking niet gold, zou ook recht op bijzonder partnerpensioen bij overlijden na uitdiensttreding, maar vóór de pensioendatum hebben bestaan en zou bij de toerekening van het kapitaal bij uitdiensttreding rekening moeten zijn gehouden met het bestaan van partnerpensioen. Tot slot: de datum van het Boon/Van Loon-arrest is niet 7 november, maar 27 november 1981. Die datum kent iedereen uit het hoofd!

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2020:111&showbutton=true&keyword=pensioen>

Hoge Raad 20 maart 2020, ECLI:NL:HR:2020:480

Rubriek: WWZ/Premievrije voortzetting bij arbeidsongeschiktheid/transitievergoeding/gelijkwaardige voorziening

Samenvatting: De Hoge Raad komt op grond van art. 81 RO niet aan inhoudelijke beoordeling toe en bekrachtigt de uitspraak van het Gerechtshof Amsterdam 13 november 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:4183 waarin werd geoordeeld dat 75% premievrije pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid in combinatie met een suppletie een zodanige gelijkwaardige voorziening was.

Annotatie: in de uitspraak van het Hof werd uitgegaan van gelijkwaardigheid van de voorziening voor de groep als geheel, niet aan de orde kwam of de voorziening ook in elk individueel geval gelijkwaardig uitpakte. In de rechtspraak van de Hoge Raad is een lijn te signaleren dat toetsingen als deze juist wel per individueel geval moeten worden uitgevoerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2020:480&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Gelderland 13 maart 2020, ECLI:NL:RBGEL:2020:1608

Rubriek:

- pensioenovereenkomst/eenzijdige wijziging
- werknemerspremie/eenzijdige wijziging

Samenvatting: eenzijdige wijziging pensioenovereenkomst van uitkeringsovereenkomst volgens het eindloonsysteem naar het middelloonsysteem hield stand omdat de verzekeraar de uitvoeringsovereenkomst had opgezegd (eindlooppensioenverzekeringen werden niet meer aangeboden). Een zwaarwichtig belang bij een eenzijdige wijziging van de pensioenovereenkomst kan zijn gelegen in een financieel belang van de werkgever om ook op langere termijn een bedrijfseconomisch verantwoorde situatie in stand te houden (verwijzing naar Gerechtshof Arnhem 15 maart 2011, ECLI:NL:GHARN:2011:BQ1305). Instemming OR geldt als aanwijzing dat sprake is van een zwaarwichtig belang. Mede omdat drie grote pensioenverzekeraars geen eindlooppensioenverzekeringen meer aanbieden en omdat de aangeboden middelloonregeling niet altijd zonder meer tot een slechter pensioenresultaat zou hoeven te leiden, werd het bestaan van een zwaarwichtig belang aangenomen. De invoering van een werknemerspremie op grond van de argumenten dat deze past in de maatschappelijke trend, marktconform is, leidt tot harmonisering van arbeidsvoorwaarden binnen de onderneming van de werkgever en deze ruimte schept voor toekomstige salarisverhogingen vormde, alsmede het beroep op beginselen van solidariteit en gelijke behandeling, geen voldoende zwaarwichtig belang.

Annotatie: voor de praktijk is deze uitspraak met name relevant vanwege het oordeel dat instemming van de OR met een wijziging van de pensioenovereenkomsten een indicatie vormt voor het bestaan van een zwaarwichtig belang bij wijziging, en dat ook in de financiële positie van de werkgever op langere termijn een zwaarwichtig belang voor eenzijdige wijziging van de bij een werkgever geldende pensioenovereenkomsten kan zijn gelegen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2020:1608&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 25 februari 2020, ECLI:NL:RBNHO:2020:1618

Rubriek:

- Bedrijfstakpensioenfondsen/vrijstelling
- Bestuursrecht/Wob-verzoek

Samenvatting: Wob-verzoek om openbaarmaking van vrijstellingsbesluiten Bpf-reiswerk toegewezen met openbaarmaking werkgevers maar met weglating werkgeversgegevens. Er is geen sprake van bedrijfs- en fabricagegegevens die zijn uitgezonderd, die uitzondering moet restrictief worden uitgelegd. Geen sprake van onevenredige bevoordeling of benadeling van de werkgever die het Wob-verzoek deed met het oog op de concurrentiepositie.

Annotatie: uit de uitspraak blijkt dat het doel van de Wob is het beleid van een bestuursorgaan en de besluitvormingsprocessen die uit dat beleid volgen te kunnen doorgronden. Daarom dienden ook de gegevens betreffende de pensioenregelingen waarvoor vrijstelling was verleend te worden verstrekt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2020:1618&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 30 augustus 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:9588

Rubriek: Pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: de uitkeringen op grond van een stamrecht en lijfrentepolissen worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van de draagkracht voor het betalen van alimentatie omdat het stamrecht en de polissen bij de huwelijksvermogensrechtelijke verdeling in aanmerking worden genomen.

Annotatie: de man diende de helft van de waarde van het stamrecht te vergoeden en te bewerkstelligen dat de lijfrentepolissen werden gesplitst. De vraag is hoe een en ander zou zijn gelopen indien splitsing niet mogelijk zou zijn, en de man niet over het vermogen zou beschikken om ineens af te rekenen. Zou dan tot voorwaardelijke verrekening zijn veroordeeld conform de systematiek van voorwaardelijke pensioenverrekening volgens het Boon/Van Loon-arrest?

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:9588&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Limburg 12 februari 2020, ECLI:NL:RBLIM:2020:1065

Rubriek: insolventie/onredelijke benadeling bij afkoop levensverzekering

Samenvatting: een levensverzekering met verzorgingskarakter valt buiten de boedel van een failliet of (zoals in deze zaak) een saniet indien afkoop tot onredelijke benadeling leidt. In deze zaak was een levensverzekering met verzorgingskarakter buiten de boedel van de saniet gebleven, omdat met de afkoopwaarde een gering bedrag was gemoeid. De saniet zette de premiebetaling voort uit het hem door de bewindvoerder ter beschikking gestelde budget voor levensonderhoud. De verzekering kwam tot uitkering gedurende de schuldsaneringsperiode en de uitkering werd niet aangewend voor een lijfrente.

De rechtbank oordeelde dat het "pertinent onredelijk" zou zijn als deze verzekering volledig in de boedel zou vallen en stelde 27% van de netto uitkering vrij op basis van analoge toepassing van art. 22a Fw.

Annotatie: de rechtbank kwam tot dit oordeel op basis van "analoge toepassing" van art. 22a Fw. Formeel technisch lijkt dat sprake is van het buiten toepassing laten van de regel dat een failliet of saniet met zijn gehele vermogen instaat voor zijn schulden (art. 295 Fw.) en de leemte die vervolgens ontstond op basis van aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid werd ingevuld door analoge toepassing van art. 22a Fw.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2020:1065>

Week 23/3 – 29/3

Rechtbank Limburg 11 maart 2020, ECLI:NL:RBLIM:2020:2107

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA/externe uitvoering

Samenvatting: BV van een DGA verplicht tot volledige externe uitvoering van de pensioenrechten van de rechten van zijn ex-partner op het pensioen in eigen beheer van de DGA, omdat de DGA niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de BV het benodigde bedrag niet liquide zou kunnen maken zonder de continuïteit van de BV in gevaar te brengen. De som van de pensioenvoorziening op basis van fiscale waarde en het eigen vermogen overtroffen het bedrag benodigd voor externe uitvoering. De DGA had onvoldoende aangevoerd om rekening te houden met externe uitvoering van het voor hem resterende gedeelte van zijn pensioen in eigen beheer en het daaraan toe te rekenen deel van de fiscale pensioenvoorziening (en in verband met externe uitvoering het eigen vermogen).

Annotatie: de DGA die de externe uitvoering van de rechten op zijn pensioen in eigen beheer van zijn (ex-)partner wenst te beperken op grond van onderdekking moet voldoende inzichtelijk maken welke bedragen zijn gemoeid met de commerciële waarde van de rechten van zijn ex-partner en de voor hem resterende rechten. Indien de som de fiscale pensioenvoorziening, vermeerderd met het ongebonden eigen vermogen van de BV, overtreft, kan een beroep op onderdekking worden gedaan. Indien en voor zover de BV dan een beroep wenst te doen op liquiditeitskrapte en de onmogelijkheid om een financiering te verkrijgen, moet ook zo'n beroep goed worden onderbouwd met verificatoire bescheiden. In 4.18 ging de rechtbank uit van de datum van scheiding als peildatum. Dat is niet juist, omdat van de datum waarop externe uitvoering daadwerkelijk wordt gerealiseerd dient te worden uitgegaan. Zie HR 14 februari 2020, ECLI:NL:HR:2020:276 hiervoor in dit overzicht met annotatie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2020:2107&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 24 maart 2020, ECLI:NL:GHDHA:2020:484

Rubriek: pensioenovereenkomst/uitleg/toeslagverlening

Samenvatting: de kwestie betrof de vraag of jegens een pensioenfonds recht bestond op onvoorwaardelijke toeslagverlening, uitleg volgens het Haviltex-

criterium leidde tot het resultaat dat geen recht op onvoorwaardelijke toeslagverlening bestond, geen bijstortingsverplichting voor de werkgever, geen opgewekt vertrouwen dat de indexering door de werkgever zou zijn gegarandeerd. Geen schending onderbrengingsverplichting.

Annotatie: deze uitspraak betreft niet de problematiek rond onbedoeld onvoorwaardelijke toeslagverlening gezien het feit dat Haviltex-uitleg impliceerde dat geen sprake was onvoorwaardelijke toeslagverlening, maar voorwaardelijke. Daarom lijkt de zaak voor de rechtsontwikkeling, gezien het feitelijke karakter van de gegeven oordelen, minder relevant,

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2020:484&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 17 maart 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:2304

Rubriek: ipr/reikwijdte verplichtstellingsbesluit verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds

Samenvatting: rechtskeuze op grond van art. 8, lid 2 Rome I voor Cypriotisch recht in arbeidsovereenkomsten van werknemers die vanuit Cyprus in Nederland te werk stelt wordt terzijde gesteld omdat Nederland feitelijk als gewoonlijk werkland geldt en geen nauwere band met een ander land dan Nederland bestaat. De werkgever wordt als uitzendonderneming aangemerkt. Daarom geen beoordeling van de argumentatie dat verplichtstelling van bijzonder dwingend recht zou zijn of sprake zou zijn van detachering.

Annotatie: het feitelijk oordeel dat Nederland gewoonlijk werkland zou zijn en geen nauwere band met het buitenland bestond maakte dat het Hof aan beantwoording van de principiële vraag of verplichtstelling van bijzonder dwingend is niet toekwam.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2020:2304&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rubriek:

Samenvatting:

Klik op de link hieronder voor de uitspraak